

به شنی یکم و دو هم نهم لیکلولیمه وه به له بور شه وقه یه کبار
 گزه گهی نه و که معا که رته به سرهانه هی حاجی قاده که راجه زد ریم بیدله و
 پیمان گریستوه یعنی له پیش خامد ا دهد کرد له سرهانه تا زیانه وه
 تا رعای گذشت که می فه قیمه تی له بالله که تی و کوردستانی میراندا.
 مال عالیه ایهانه له حاجی قاده ، له کوتنا یی به مشی دو هم ده ، یه ک
 لخادی سه غله تی و بخت دعستی و بخت و هزی مده زاری و بخت مالی
 به سه حاجی دا بخت هیشم ، له ناو نه دلاخاده شد اثاگری نه
 بورز و سه که شی که هفتی پی ژانانگیریت له ناو قه خهسی که ساسی و
 بخت ده سه تلدنی دا تیتر یا قه سه که ده سوتینی یا شاگر له عورس
 صقی پرده دا . من له بخت هیشمی حاجی له و سفرازیه دا به که زد
 تی هفتم ده دو هم و گذدیهان له خفرم ده ته کیفه وه که نه گه و
 هاتیام دریشه که به نوشته که راه با بر حاجیم له سه غله تی نه دلکه
 ده ره اویشتما سه ده نویتنه سلیم به سه غله تیکی سه ده کرده وه
 لوحیان بین ۷ ماهی ده ناماشر ، چونه نه مجاوه پان سه غله تیکه کرس له غریبی دا
 و پی به دهست شاگریکی یه کبار سوتینه وتر له هم پیشو که شاگری کوردیه ایه
 و نیشقاپه و حق بین سه ده بنه .. بخت حرجان ده بخت نویسه .
 له به شنی دوه ده له بینق بور پاده زه گه و حاجی دعا به دوازی که ده ایه
 بتوکوی ره گذشت که ره ستانی میران و بالله که تیه وه ، خیرا دلی له کوکیت
 هشله ناو کرده سه ده خزلیهای ناو امده بتوذ ، همویه گانه نهم باوه مرد کشم
 له ده بمنه دا باس کرد وه نیشه دا ناشت ده باره بکریته وه ، به لام
 چهونه دیاره

تئه بیینی تر هدن له ویژه باس نه کراویا لیتو بدمواوه له جیله ای
مناسی خویانه دینه ناو توسمینه وه نه طانیش باس خویان پشتگیری
دهن له چیخانی طاقت بوئی قه ناعه ته که ناده دیارده
د تئه بیینیه و لیکلولینه وه سرهاده نوساد - گونه هی
ده مادرده مهیله ایم د درجه شه تیپه زیوه نوسیمه که هما خراونه به
هاو و هست د زیرهن خوینه ره وه .

له به شه دعه مد ۱ (لابه ره ۱۸۸ ، ۱۸۷) به دوا لیکلولینه وه یلی ورد
د دریزه پیچ در عدا بع ده مکوت کردی همنه جوره یعنیه از یلی که لیم بگیری
، مردم اس مانه روی صاحب قادم ر نویی دلی گوشی خوینه فی ده بد له
سر خبری بزر نه سنه میویل گهیله یانه شیخالی ۶۵ سال ، که
بله ریته وه بزر خوینه وهی نه لیکلولینه وهی ده بیینی له دوقلاده
یاره می خورد خایانه فی مانه روی صاحبی هایی داره ، له لاینه وه
عام رانا له گوتای ۱۸۷۲ ری گوچه ای صاحب گه ریته وه بزر گوتی ، لام
دانانه شد ا دقو سالم ستانه وه د گونه هی شاهیدیک که ده یکوت
ده منوس صاحبیه بهمه دیراری مزگو قشیک سابلاغه دیوه و
میزدی (۱۸۷۹) ری لی نترابر . پ ماسته نیوانی گوتای ۱۸۷۶ و ساتی
۱۸۷۸ له دقو سالکانیت پیش ده گریته وه چندم من کرتی سالمه له
صیابانه خری داد هرچی هریو له شایر دیه ستانه وه د راهه د
به و که مانه دهیانه وقت هر ده ده دغه بیوزنه وه بزر هنای
کوچه ایهنت صاحبیه بهه له جهونی بزر نه سنه میویل / ده دغه نه که مخه له
جهونی دیاره

مهری ۶-۵ سالا پنچ پیزاده بیت تا ۲-۴ سال.

له لایلی تریشه وه حاجیم له کوئی وه ستاند تا سالانی ۱۸۸۴
۱۸۸۴ ی کوچی، به وه شد ده لاله ت بو راگه یاندنی گوته یکی یاد
شیخ نورالدینه ویک هستاده و ۴-۴ سالم پیگرته وه له حائیلدر
نه گه، له اسسه ده لاله ته که که گه زایمان م درویام لی ته نگ نه کرد باوه
پنچی راده گه یانه، نه وسانش س خدم حاجی ده که ونه سایلک نه قدر
له ۱۸۸۴ و طبقه ده بیوا بای لیکوئی سکری ده خانه لمه مو ۷-۵ ساری
~~بضم~~ ~~ظاهر~~ گه و ذوق تریه له ۶-۵ ساله داشتیزی

ده بینی، خوینه رسی به زین، ۶-۵ ساله ده بینی دو و می
نؤسینه که ما کردیم به مانه دهی هاجی له کوئی دوای گه شف
خوشنده د برد له دویشتنی بو توکیا، له سرمه سایلکی شلووقی
موحاصه لرسی ره خنده گر و نه طینه هه لستاده و بهس، موحاصه ره کرنی
بو به بینیکی نه فنده گزنه گزنه بو - ساع کردنده دهی بوون د نه بوی
مشیر و هنها باقی گوردیه و آن د لاس حاجی پیش چومنی بو نه شه میول -
نه ده نده ده هستاده ۶-۵ ساله ده می ره خنده گر چه ور بدیم
و له فقوی به دهنگ نه هیچینه تا له تقدیمه و هلم ده به ده ده پیرو
باوره تکمیل ضعیی تیدا موقن ده نه مدد.

میقا که ما ده تمام صاف کردنده وهی نه ده بسیاره له نؤسینه که
من به مر چتو و نرسی پله پله و بی تُوقه بی ره خنده گری در سرمه کرم
لی ره دیه وه، ذوقه به میقنه بی د له سرمه هفو و به د پیرو خوبین ساره دیه

باشی یه کلک له دیارده ^{ما} ای شیعری حاجی قادر ده کم که نه ویش
به شیوه پیلی خاموش، ^ب لام زقر را ^{له} میشن، باستکن ماویه مانه ورده
ماهی خاره عاصه ره ^ن تویت بز ده ^ک لیتیته وه. که ده لیتم « خاموش » لجه و
دیت دیارده که له هزووه به ده نگ نایت، را ^گ یاندنه که شش پانه دپات
نیه: ده بخت زیرین سمه پیروه هزیریک که بست و لیکلازمه دهی له ^ک لد ^ب همار
پیشیت و ته واویگیش لیت مرد بسته وه نه وجا ل را ^گ یاندنه که حی
ده که بست نه ^گ نه دیارده بیه ده ل نه بخت و ده بخت و ما ده میفیته وه،
هر ^ک تماش لیت ^ک مخلوق ده بخت لیتو به پیشه وه که س بتوی نه هپوه و ش
ده زخم ^ک گه، من لیت نه دوا بام تا ماوه پیلی یه کبار ^ک توزه ره وه ^ک کور
بتوی نه ده چو، باشه وه شست پی بلیخ دهست نیشان کردن و دغوزینه وه
دیارده ^ک هیتنده (تاشدرا و بزر) هنونه ره و رقص تسبیران ناجار ده کما
به طیفین جیهان هه، نه ونده نیه که چاوی عاده تی و صرخی عاده تی
تی ^ک ده ^ک ده بیعنی، وه یا هقد را ^گ یاندنه شویته وار و کرده بپور له وه
تیپیه ز ناھات که تیپه ز امامی سه ری ^ک بده سنه وهی ده دات. ده ویم
سه رهیک بکم، بایی نه وهی نه ^ک هه رهی دقوچی ^ک سفلسی بکم، ل سه ده
هیتنده که ده همه بی تا ^ک تما له بارهی کوره د کوره شمان د کوره ف
و نه ده ده و که له بپوره ^ک کوچه لایه ^ک ا و ^ک گابزه د میزه و هدیه سه و بیکی
کورده وه نوسراوه ل سه تاییکی کوره د ته نک پش نیه، نه زیر یه وه
استیمه همه ^ک وره خامه و را ^گ یاندنه همه ده ده سنه خامه ماونه وه
بز ^ک لیکل ^ک لیمه وهی سه له نویی دقوه د قول. نه و نویمه سه تاییانه

و ته نگاهه، لرگر نسخه نقره که همچنانه، لیلیان ده وه شیوه وه بین
به هقوی سرمه نیوان و به هدهله دا هیون تهگر رقان نهاده وه تائمه مارهیه
ماوهک شوشه و شاد، نزیری همیان نه ببر چاوان ناشکارهنه.
نفیین و توزینه وه هدهیه هدر چند استیشه، به لام له بدم
نایه و اویت وهک گونه مشترکه که لئن همانو که ده لئن خابراییک
رگونه وهی شهادهی یسلامتی ما هر مرد همه کوت (اشراف
الله) و خاصرتی بو، به عشدابو به فاغریکی پست نه یسلام.
نور که گوتت (بابام له ناینادی ما) و لیست بریه و ده مکی به
ناصدی بامام و دخستی نایاد، به لام که هر ره طام بسته بلیک
(لمسه رجت عارق وهیا دزی کردن ..) ده حال ده چه باشیم پیچه و این
نه عاست بارام و نایناد ما ده لیک دهست خوش بارام، نایناده
نمیم په شه نزیفدا ده گهینه باس دلیلداه وهی که دتوپو که در
(الله) و قریاد / بجهتكم جیله کیهه قیمه که خری.

شده دیارده یهی شیعر هاجی که تازه هنایه لیزد
رومن ده که مدهه له حانهیه تهگر لیک بی ده نگ بس سرسی صوتیه وی
کورد بشیوه یعنی نه عاست چند و چهونی بی کنک نه قو نایه زنی طای
زیانی هاجی، که شدیش قو نایه ناوه ندیه که نیوان گه شتی خوبینون و
چهونی بز که سه مبولا: - ر شیواز نکه در ده ده دیست تهگر خوبینه
نه نایعه تی ها بسته به لیکو لیمه وه که برسی در ده ده ده ده
ماوهکی که د قو نایه که ۶-۵ سال بسته، تائمه و قه نایعه ته

تیختیا لیلک تری لی کوئیز ده کاتنه وه آله و آله لیلک میلکت دیست
 پتر گوچیت ده گل تیکاری ده زمی حاجی قادر لهو قوانغرا،
 وارد ده گوچیت ده گل تیکاری ده زمی حاجی قادر لهو قوانغرا،
 تیختیا له کوش نه صدیه که مرورای ^{قوچناغه} که متر بیت، نه واویلش
 که متر، له ٥ - ٦ سالانه، آله و باره ناله باه مربره ناراصف و
 نه آله رهی که حاجی قادری تیکاری ده زمی ده وه شیته وه نه هیلی حاجی
 و سالان له خویی بیان لینه ده لک قاجه لامخ ده والی پی، ^{بیان}
 ده برد ده نازاری ابه لرش ده فسی هه لدرعاء له حاییدا نه ده تواني
^(۱) سالانه کورشتر کاتنه وه ده زورت عمالقه و گروه کانی له خویی
 بته کیتیته وه ده خویی لی نازاد مات، ده لک اگردی. ذق کرد
 حاجی له خویه هماندن، آله آله لیلک لاده دیست بد زیرینی سرقة وه
 و چندیت همانده ده ده خویی ده نه زرگر دنه، ورد ده ورد
 همگه شریته نویسن، ده لک دانش نه سیع، به داویوه بیان ده کهون
 تا لیسان ده بیمه ده، هلام لیس ما پیش ده سنتیک / بزرگی خویشنه وه
 ده رانه بیان ده لک :

یه کیلیمان له نیگانیتی بیهود ده ده خویی : حاجی قادر
 به خویی دهیزی بیهود مشق خویشن نه دا بتوماوهی (۷) سال وه یا
^(۸) سالان، بن گومانه هوقیکی بیهیز دهی ده مستانه له گرانه وه بیه
 کوئی .. حاجی نه ده ندهی نوانی خویی ده زانه له گرانه وه بیه کوئی،
 خویی خویی وه هرانه کوشی ده چاوان دمجه قی : حاجی که ده آله زاید ده بیه
 لقیتی بیه سفره به تاله ده آله زاید ده چونکه خاوه فی هم شتمیک

نه بو تیکیه . که بیتین و به هنرمندان و له خوشمزی توپنی حاجیش
خوبی وه به راه مانها هیئتی وی تر گلزانه وهی بچه قتلرنده رانه و
هر زانه زده همه ترد نا خوشتر ده بیه و ریش نه هاتنه وه هم موارد
ده که نه . من سیزدهم تووه دیته وه نه هابی بیری نه گه رانه وه گردیده و
نه هاتنه وه ، گه لیکلیش لیکلادنده ده لکه بو توونه وهی
همیشیه تهد تو بایی شده بکار دودنی صابی و لکوونه گردیده و شرم
به خود راه است نه گه رانه وهی خه قصیرانه به لاده بنت آله دوان زیارت شد
نایم یه که میان سوونی بیر کریمه وهی ولات و دوسته و برادر
دده میان ده لک یه لک بوئی کوئیه و سابلاغن به نیمه ته حاجی
قادره وه لدموده که نه هیچ یا نیکیاندا فاده من خلیک نبتو ،
دانه مانه وهی بج ناما غر و بج سه بب نه سابلاغن یا سوئیلیک تر
نه کومدستا نه پان و په میندا ده بوه (مترجیع بد مرتع) . بیش
نایم ده باره بجه و ده ، تهد نه فه نلیم نه نهی ده هشتیه له
لکزی بیسته خاده ای به ناینیک ، نه شن ده هشتیه له سابلاغن و
غزیک سابلاغن بج په نایانان په بیدا حات . نه عاته نه نیران دو
هایی دشیه یه لتر که یا نیکیان شرم و لکوونه گردیده تریان سوز
و شماره خوده ، داد یاره ، نه شجاع شه بیک ناده کی نه فن و در حق
و دلدا عالمیں پال پیزه نه مری سوز زال بوه بـ سه عالمی و هنریه زری
لکزه کردن دشمن هاتنه دا . که تهد باره و وه زمانی هاتنه وهی حاجی
په حمه میطن بد کوئیه ، زخ کردن نه جن هیشتیه هیچمه دهه نگ
به قدر

کردنه و خوّوه خزانه که مفهوم دهست. بستایسته خوّنه له
 ته نگ و چل عی دو شنایه تیه خسته لهی حاجی له لشیخ زعیب
 و مریده طای بینینه ناد حیابی شم بهادریه وه هر و های
 شانکرا دهست بوضجه طاب خیرای دهله له دقر که وتنه وه.
دده میان ته و هقیه زلهی نه بوقی شیخ به یره ندیلیک و مرزو دهی
 مادی بتوانی حاجی و کوئیه یه، که نه سه صاریکی تریش دیته وه به ر
 خامه طایلک که باسی دو ره چوغا حاجی دهکن لکفری، پیج
 سریش لمه دا نیه ته و هتیعی حاجی رکویی ترازانه هر
 خوی یه گلیک برایی له صویانه سه خیرایی بیان پیکرد له شزانانه که.
 دعا به دهی شم ته بینیانه و در دیوانه طانه، به خوتینیکی ساردنز
 له سرمه تای ده سق پیکردنه وهی نو سیفی ده له ریشه ده به ۵۰ و بیزی
 ته دیاردہ بیهی شیخی حاجی که گورتم به خاطری باسی ماوهی
 خایاندیش گه قوتانه گزنه لکی میان گه رازه دهی له لکه شتی خوییتی و
 چوئنه بند ته سنه بیزی ده طای. دیاردہی ته دتویی بزدهه چاوی در دین
 له شیری هیز شایریکارا هر، هر یه کویان به گورمهی هیوس نیان
 و چوتنه تی ته ده ب و رازانه هسته منه سنتی .. لفتاب، به لام کرم وايه
 تقویمه وه له عاست ده لوهست بگات د سرخی لی بگری، من له بارهی
 شیعری حاجی قادر وه، ده نه هش شایری تریش، ته سرخیم ده لوه شم
 کرده و سرخیم گرتوه، دالدم دیزانهی ناینده دا ناینده ناینده ناینده خویت
 بز دله مروه تا دیاردہ لکی تیکا جزوی یقینه وه:

شیعر حاجی به پیش نهادنی زده بود که بتواند بکثیریت و
قوّتیانی بتواند داریت داد کری ب سخن پیشی جوداواره وه که در پیشین
سرمه رای سرمه خوشی و جودا خازن لر رقی مکانه وه، جاریگی تریشی
له یه کردی جودا دومنه وه لر رقی هرگز بنا وتن و در قزاند و خریلک
کردنی دل و ده رقی حاجی قادره وه.

به شنیده که این نهادنی زده بود که بپیشیه له قوانین خوینندی
فه قیمیه تی و مگه مشتی ده می داشتی ده لکی با به
به شنیده ته چند ساله که ما لیکه داشتیکن په راویزی
استه قیمی بتواند بقدریزی و ماده که داشته باشد، به ته خوبیش بجه، دیار
فهین. نه داشته ده که وسته کوچکانی نیوانی کوتایی گهشتی فه قیمانه و
سرمه تای سرمه حاجی بتواند مبتول.
به شنیده همچو عوامری حاجی ده گریته ده دواسی جن لکشتنی
کوتایی.

که پیشین شیعر حاجی دیوانی حاجی قادر به دهنگ پیشین بتواند
نه داشته باشد و داشته باشد که تیماندا گوشنادن، یاخور بتو
زایینی به یوه ندیبان لرگز پیکنیت لر قوانعه کلذ له دستی قوانعه
بیقداریکی باش نمود مشیرانه به ناسانی ده بپیشنه وه بتواند
ظفیریان.

به نیسبت قوانعی یه که بوده وه: خریلک بزمی به ده دام و دوره
در قیزی حاجی به ده می ده دری و فه قیمانه وه له قوانعی به که ای

عویز دا لیٽ دموه شیشه وه وای کریب زوربهی شیعی سهوب

صرف دخو دنانته کانی تائینی می‌لام که له دیوانه حاجی دا
دینت بهاره او له قوئانغرا هله سترابن، ده نامن بلیچ ته گدر
ده رفت هله بیت بوئیکل امده یکیل ورد و قول، ده شی هم زیلکه له
هله سناهه که یکچار له زیلکه پیروهند بیان به تائینه وه همه یکه بدرینه ده
ده روزانه که ~~که~~ نار هله سنه که تیدا هفته و
هر یکه زیارت ده، یه زیارت ده به تائینه ته له روزبه ره کانی کتیبه کهی نزد
پاس کراوس سیولجی ~~نامشکاری~~ یه، چونه حاجی یه کبار له رک پیووه
بر رووه و بیت که غذه ره گرلی را خبریک بوده، بچه مسیرت به فرم
نهی، که بلیچ رهنه ناد ناده همه ویشی بهه باسانه ناد سیور طهه
دیجی که روزه له دوا مرور خریکه همچیغیان بوده، خرمه علوه مروف
به عاده هر دو زمینه ده شناوه ده بینی که به روز پیشانه ده
خوبیه، بچه جایی که دوک حاجی به روزه همچو همچویک ده دس
ده ده ده حاجیه نویشیده و آنده در کردن بوده، بچه کومن ده بخت
دلاشیه دناسبه و دیک هرین له بیانی ماده همیلک بوئی حاجی
به هفته ویشنه ده گرل بارسته که ده شیوه ملا یانه که له ده ماده یه دا
هله سترابن، وانه به پیش دریز بونه وهی ته ده ماده پا شیعی سه
به تائینه و خوانهد که ده بینی زیادی کردوه،

چارت پاس قوئانغی دووم نالم

به نیجهت قوئانغی سیچه وه: تائینه ته ده قوئانغه هله سنت سه

۱ باسه کهی صرفی ده یاخوی ده یا تائینی

بے کورایه تی و سیا مهته . تیلترای هله است نیشتمان پهه دوه رانه طان و
ساییم طان حاجی زاده هی نه و قوئاغه ن ، همان (این بهه و تنا ب) پیش
له بیانی ما وهی قوئاغه که و باستی هله است طان نه و قرآن از دا پرقدره
مذکون ناو تاریکی خوده نویتی .

په نیجوت قوئاغه سی دوه دوه : لرم قوئاغه نایبه تیلک هله
نه په چوی کلوقنیک لعاف تردا په یدا ده بیت نه لم ذیانه چوی شعیرینی
دیکهی نه دسا له بوه ، شقیکه بز حاجی قادر ریکه که و توکه ده صورا
، استقریش نه ده بیه بلیقیم یه چنگیکی چنی کرد وه ، نه بز دیکهی
که دریک که و توکه نه بیکاهه همه بز حاجی کلوقنیک لعاف صاحب ریکه که و تیمه وه .
تایبه تیه که نالوکیک حاد و شمنایه تیهم کوشنده بیه بیوه بیه وجاهه که
سیانه طابی د شیخ نه بیه ما و بیمه . ده زانیں تاکه چه کی هیترش
بردن د لرم خوکرده دهی حاجی هله است بوه ، لرم ده علیم ده بیت
شیرو طانه حاجی دزی شیخ نه بیه دهی شیخ نه بیه خوکرده بیه ، بیه لم ده چه نه
بیمه کی دواسته لرسته بیز دوه به پیش را خوازی مه بیست هله است
ناعی شیخ نه بیسا نه بیش که دوکه نه د پهیتی که لر جنسی دوه کی
نه / از منیه / بز / ایاز تیک / اکرم فانه / شایه رحیم و پهله :

لر عصمتی که رنه بی تا دهیکه چهاری گویز
لر گویی چا نومسترون منعه حدیثه بز شیر

که بگریسته ده بولایه ده (۱۷۶) د ده ده دیش نه ده بشتردا بیوت
نیشتردا ده بیت نه بیمه که لر نهسته بیز دوه کرد وه بخوبی دیاری ملہ گاهیز

ب) خلصی / تقویتی

ب) گومنان نیه لرده را زورتی د کم نه و هدله ستانه کم که حاجی قادر
له سه د پژوهه را کم شیخ نه بی رایشاده، زورتی د کم ماره کم نه و
شتر د ناکوکیه به دسته ده دهدنه هونه هسته هدله ستی نه و تقویتی پتر
په یه [ج] / ماده [شتره که] در پیشتر ده لیشتنی. ده دا گومنان نیه در همان
(نیمه و نسبت) ده حق نامه کمی تری ذیانی صاحب لیتله شنا دینه و
ناد صیاب، هلاک ده پت نه و پرسخاره بکمین ثایا که حاجی که مایه و
بتو کوچیت شیخ نه بی له که ادا بتو؟ که ده تیت په نه سالیک به مر
هاتنه وی حاجی دا سکه تخت نه په تیوه به راهه ده شیخ نه بی لیسی هنی
هادیت تیته کوچیت؟ هدیت که سافی کرایده هاتنه شیخ نه بی در منگ
بتو کوچیت به دهه نه و پهه نه دا ثایا باندی که هم و زورتی هدله سته حاجی
حاجی دنیش شیخ نه بی هم ده بی له ماده دو شنایه تیه که نه ک له
سر لجه دی ماده دی حاجی له کوچیت.

لهم رده ده نه ده می جیت ستانه بتریا در ماده کم هدله سته حاجی، به
مردیت سریر سریز دیوانی حاجی پیکیت له چند پارهه پیکی کم که هم ولاده پیکیده
ناد قریبیه ده که خه ریکی شیخ نه بی بیت. لرده را به شیخه پیکی غقرقی
گومنان لی کروتی سانی ده بیت و ماده نه و هدله د ناکوکیه له ماده نه بیه
۵-۶ سالی ثایا باندی. تماره دی شیعه ماده که زور کم، هدرگیز له ماده دی
، سالیک، وویا نه و پهه که ده سال، پتر راناله یه نه. به ماستی من
که ناده به سان دیفعه پاک به خاصه دی خوده ده نیفع نه پیشنا ذماره

نه همه تبه مقانه هرگز هم ۲ سال نیه.

لیقه دا ته بینیک حق دادیتنه ناو لیکشنه و که عان ده بیهی
بوقهین، یا هنود ده رامی بدیهیمه: که ده ته به شیخی نه و شیراز
له ناد نه چوته؟ بیک لا کردی نهم پرسیاره بهم جوشه به:

۱- له ناد چون همه بیهی شیعی نهم قوتناخی حاتمه مه حاجی قادر
رو دا ویک چاده نواز کراد نیه، شیعی ده قوتناخه که تری ته مر منی هر
له زیر عوکی نه) یعنی باله، له بور شده (نبه و تائب) که له
تیکرای قوتناخه کافی نزیانی حاجی و هک فوی ده فیضیتنه ده، و آنها
زفری و که م شیعی به کیک له و قوتناخانه به تلهی دریزی و
کوری هم مورای قوتناخه که به چونه نزیانی حاجی چنده هر که نه
به بزر بتوی شیعه طافی نزیانه کوت نایمه و

۲- له لایه ن قوتناخه ده، شیعی قوتناخی میمیز نزیانی حاجی پسر
له هک فوتناخ و له ناد چوی ده گوچیت عویله له بخوبی ما پار متفق
شید زه خجتنه. نهم ته بینیه به کباریش ویک دست ده هک نه و
گوته بت گووانه که له ه بادردست هدر حاتمه ده پیکانه گوشته
و بیزمان ده گوییتنه و دیوانی حاجی قادر ... لایه زهی ورد
نفسی بوه که بخلافه بت هک صوی به منای دیوانی. و هک پر دیهی
کاشدای خود رینه نه دیوانه شیعی قوتناخی میمیز نزیانی حاجی
هزنه حاجی له و زانی نیشه جه بولی ای کباره که دا آنها ای ای ای
تا نهی به دعا دایی نزایره ق شیعه طافی بعاته دیهی
کو بغاشه ده

سیانخانه شکلی (دیوان). گهیت لمشعره مانی دو قوئناعه که تری

نه هنچه عاجی پیشتر لم کهجه و گوردمستا به هنچ سایرین ده هر لره و گی
پاریز را بقون ~~میله~~ ^{بلطفه} میله ^{بلطفه}. گله رم، شیعره مانی قوئناعی
پیشتر هم ره همانه بان لی مانه ده که گهیتنه و گوردمستا
پهنه ده ناشن دیوانه ۸۰ لایه ذه بیمه که دواز مرگی عاجی
نه ناو چو و دستاووه. که ده لیت شیعری دو خاقوناعه که تری
له گوردمستا به هنچ سایرین، سرمه رای هوكی لیکدانه ده و داعواری
هان، لم ره چهارمینی عاجی قادربن ~~لطفه~~ ده ده که وحشت:

نه ره قیفانی و همه همه زده زده ماده لروی
له کهاریه و تقدیره و کوکه ده لایه ده

ده سرفیه ^{لهم} ری بخدره بر بدری قسم

هدیه و هک من لاعر و بی ببریت و نهاده و فی

به همدا دیاره عاجی پیشته کی غذه لطافی گوردمستا لم سرمه ماده
و دادوا له براذرانی ده طا نیمه قوئناعی برقی لوقه نه ده و له قوئناعی
بپاریزین. ۵

پوختنه قدر لیکدانه که هرمه (دناو چونا) صیابان
تیک نادی، چه نه و پهنه شیعره طافی اذنی شیخ نهی بنه و اورت
راده گهیتنه ماده دوستنایه تیکله ذوقه بدهه یائمه، که ده زانی بپی
نه شیعره ماده که کم بنه نه ده.

به لام ناهف ده ترازین برازین نه ده ماده که دوستنایه تیکله حص

رامه الط
۵ به لام در تاد نه دلیلند و آن ده بی جایی پیشته میباشی که نایم فی
گهین بوقوئناعی پیشته بزیانه عاجی لم دری نه ده که کوئنایی نه د
قوئناعه پیشته بساع کردنده نیه و ده قوئناعه کهی تر،
پهنه ده ناشن لم سرمه ۸۰ دا به سر ده هنچ، که گوئاشک ده بی
به پیشته نه ده قوئناعه لم سرمه تا کیمه و هم یه که وا ده منی
له بچای لیکدانه نه ختنی بھر لایه قوئناعا دعوم و دیما
نه ختنی قوئناع دوه هم بھر لایه بدریتنه نه ده، هم هر لیم شن نه د
په بردی یه ک دغ ساله، یه ک دغ سالیش لم پاچو پیش لم بسالی ~~لطفه~~
هد رای نه ده قوئناعه ده ناونیت. لور برو پیشته سرمه بیانی مشجوه مانی
له ده قوئناعه دا که ته شیره هرمه هد رای قوئناعه که بزر نیه، ته له زلی
گه و ده که لکه ره لیکدانه ده ده قوئناعه که ته که ده زلی
کوئنایی بان کاره لیکدانه ده بی.

ضوئی

(حاجی) یا

ضوئی هایانه و ده ت هر حقیقت ماءهی مانه و دهی صدھی لہ تویی؟

ما بی شیخ نبی بید لہ زانه و دهی حاجی هابنہ کوئی، یاخود پاش
گزارنه و دهی؟ لہ کھر پاش گه زانه و دهی هابنیت کوئی چند کات در زم ده
دوای گزارنه و ده که بی؟

پیش نادیت من بلیخ، لہ فوده دیاره، لہ شیخ نبی بید لہ زانه و ده
حاجی لہ کوئی بوبی تردسا ماجھی دوستیا تیکه که د مانه و دهی حاجی یہ ک
ده گزند و ده چونه معلویه دوستیا تیکه لہ روزی نصره و ده صدھی
ضوئی سانی صدھو، به لام که حال دانه بوبی گھستاخه / لہ زانه و دهی /
حاجی پیش هاتنی شیخ نبی بوبی، نہ وسا یعنی مالات نور ده بی:
روزگار قاوته که سانگیک بوبی یا سانگی یا دوستیا ..

یہ ک للا کردنی یہ ک گرفته نیان بیه چونه بیج لہ بیکی بی ده مرتبه
لہ لای کرس بیه بی ده زعکه سانگ طاله و ده بہ نقصین نہ بہ کوئه ده
ده عاده دهی. لہ بیکل نہ مسنا یہ ک للا کردنی (محیل) نیه چند نامہ

یہ ک قہ هی بی ضوئی د دلاله تیه و ده نفایت نزیحی یہ ک
لہ د یعنی مالانه بیات تا مارهی سیاندن، گونه که بیکه بی پیش و ده
(لہ بیکی یہ کم) بی پیش داعڑازی جیلی بیسی را و دایکه نہ بی بر
نه بی هے س تا زمیه ده بی پیش و ده نامه نزیمه ده: پیمان گه بیکوہ لہ
بھیلی پیش ضوئی مانه و ده، لارانی شیخ نبی لہ ریں راسنی ته ویقیت د نایمن
دوای بہ بیکیک بیوہ لہ هاتنی بیکوئی، ته نامه ت لہ خانی ضوئی دا گوئی
لہ لہ، شیخ نبی لہ هر ده ته و ده بیا، پیمان یہی و دلک حاجی ملا مصطفی

صلی زاده یار صرت هاتن بوقلوی نه دودا. ^(۱) هم راستیمه ری تند
 چتیماله ده بزیسته ده که داشتی نه بج دوای گه زانه وهی حاجی بولوی
 بوقلوی چونه ماره دهی مانده دهی حاجی بای نه وه ناطح شیخ نه بی تیبا
 هاتبیه کویی د به بینیک به پیاوچاکی ا بواردی و لکه د تبیه سهر
 خاپه و نه درسا دوسن سالانه دوشنا یه شرکی فیروزیان به برده ورام
 بولوی تیبا به لام ده شمی حاجی گه زابیه ده بوقلوی له پشوی پیاوچاکی
 شیخ نه بیدا، هست بای در بیشه ده بنشوه ناکویی له میانه ز بولوی
 د شیری دوشمانه دی تیبا ده لنه بسته بی، که نه عه یکتیمالیه هفتیه
 فریضه طبیعت بی ده کریه و (نسبه د مقابله) که نه خفیله ده گوژی.
 له گل نه نه شد له بورلکه روزداره که به همه موی یکتیماله کاشه وه بعنه یه نار
 سه لرم وی باری نه ضمیه د مادی صاحب قادر د لجه دیشلی دا هوزاری
 حال تیوه د میفیتیست، که لیزه لیزه به دوازده ش له سوی ده درینی،
 ده گهیه نه د باوه زه که دا هله قوتانعه که د دوشنا یه تیبا که دهندی
 بیه کترن ده یا بیع فرنگیکی نه و تو لم بینیاندا همچنانه نه بخوبیه ده.
 بزیه ده تعاشر دلیلی بین ده داده که ده لامه نه مذوقی و که می شیخه طایی
 دوشنا یه ده مو قوتانعه که ده گریته وه نه که همه ماره دی دوشنا یه ته که.
 له ۲ پیکوئینه ده دیتلدانه ده بیه زا بقیه ده بنتیه وه حاجی قادر
 ماره سال، نه د بیه زه که دی سی ساله، ذیات له کویی نه ماره ته ده دوای
 له شسته هفتیه کو مردم سانی ^{تیبا} ا بر باله که تی. کو رتی ماده دی مانده دهی
 صاحب له کویی له گه لامه مو سرد بیه تیکی زانداری باریه خیانی حاجی قادر

(۱) له لابه زه (۴۰۵) یا بمش دویی نه نزیمه دا ده بزیه به پیی
 لیده از ده طایی صرم ده بی (حاتیک حاجی هاتونه وه کویی ناشی شیخ نه بی له لبر بولوی)

ریک دیت و د گوختیت :

- ریک دیت له گه ل در تیزه کیتائی خوشیف غریبایه تج
- ریک دیت له گه ل کم بونی هله است دذا یه تی شنخی نه بی^(۱)
- ۲ - ریک دیت له گه ل نه بونی دنگ و باسی دلخواسته صابی له حر
حقنا نه دا .
- ۴ - ریک دیت له گه ل خه ریک نه بونی حاجی قادر به مان پلیه ومه نانه ود .
- ۵ - ریک دیت له گه ل ومه نه ل هاتن صابی به دهست هزاری و
نه داریمه له جینه پیک ومه ک تویی که چ عوز رسی غه رسیب د تاواره کی
نایسته دلخواه وده و خوبه زانده وده له عاست قه د توخجه ناهزاده که بیوه
هزاری به عهیب بگزی ، به عه پیشته ده گزی . پیاوی غریب د تاواره
یقی به کام ناگیری که مانی رومنی اینه ومه ک به کیکی تری نیشه چمی .
- ۶ - ریک دیت له گر ز هصوتی بینی خانه سکلیز بدم اووه دیض پیش .
- ۷ - ریک دیت له گه ل ده مو تی بینی خانی تر که بیرو به دعاوه دینه پیش .
- به خو نایی صابی قادر که زیانی بی دمه لاتانه یه بکار لی گران دیت .
- په دینیه له گه ل ~~کلیه که همه همه~~ تویی طایب قادر به سه دیواری
شند و پیکی سایر غده له سایه (۲۰۰) را ^۱ قبرل بهمین ده بهم دا گه تازه ودی
بو تویی دوقاتان بوره خریتین لرو مانه (۲۰۰) که دهست هنگر تی
صابی له نویسی خانیان به سه سیوله همراهه رای گه بیاند . شمیکات کرد وده هندا
بلیم لر گرل دا هزاریت حال کله همین رویه وده دلخواسته ده گوختیت .
دهه زای دا هوازیت حال ده همین تی پیش و لیدا نه خانی تریش
-
- (۱) بو رقون بونه دهی لیدا نه دهی پیشه لانه دهی ده بیت هاد فتنیتیه وده به
به شی دهه می ته ۳ نویسینه ^۱ له لام راه ۱۹۰ به دواوه .
به ناییه

نه بدر نه با ورده مان ده بات، له همچو لا یکشیده ده دنگلیک
 ده درست را غایلک به بیدا نابیت نه جامیکی تر به ده سنه و ده برات، و انته
 نه لاه، نه لیکل لینه ده یه اند بی آله اما ایه راست | یا | به صهله | از دنگل
 سال | ای زده رفیک | دهست بشان | ده (بتو) | لر زانه و ده حاجی قادر
 به بده و | کوئیت | بع ترقیکه یکی تر نیه زرده روش شنایلک با ویته سه
 نه دله بین د به بین ده | د تاریکیکی لی | بخوبیت و ده حق نه گهر بینی د
 له حیات خلقت تر سالیکه تر به بینه زوانی هائمه و ده حاجی بوکویت
 ده بجهه صد ریک بین به ده راست تری تازه به تازه که بگو بجهه لر لر
 راگه یاند خه نه د ساله دا ده روه و ده که سالیکه تر صبه له ۱۸۷۹ مورای
 مانه و ده حاجی لر کوئیت هر لرس خود بقوه نه سه سپول ده کوئیت یا
 هر ده و که مترا یا به ده و موزر تر، له همه ده حالیشدا مو واله ده بی بجهیت
 ناخ چار چیوه میشتری یه و ده و له لگه لی دا ریک بیت و حومکی ده
 ده رون و نه فن و باری زیانی حاجیش بین رازی بیت، نه دلش
 که تو از اخزمایه تی میباشدان بدوزن مریع و ده بجهه قه ناعه تیکی نوشت
 له باره دی نه دلایه نانه دی حاجی قادر و ده بیدا بیت که نه دلش
 لیکی را ده گردی ده گه ل ده ضاری حاجی له زدنز و له دوازدا دلیک
 بیت. به نوشه دی رون کردن و ده ده بست ده لیکی نه لگه رازی نه بین به ده
 شیوه دی که گوی نوسمین حاجی هر دیواریکی مرزه و ده سابلندون دهی رسانی
 (۱۸۷۹) در پیشان را گرت لرس نه ده که دهست هم لگریش له کیتی سیوطی
 له لغتای ۱۸۷۶ دا دهست هم لگریش لسهمه به خویشند به نیازی هائمه و

بیو لوکیت، نهم بچه از زندهان است معملاً پستان دهنده میشود که حاضر
قادره نجفه ملا برو هنوز ملا همچنان خوبیند میتواند کس نگردد به ملا،
مادره بینی لر خوبیند منزه هستند دمه که ریشه دواز میبرند و خوش
نمایند، بینی چنان که درین ملا همچنان عالج نمایند بخوبیه بگیرند بهم که وا
حای دواز لگزازه می بین لذتی خوبیند تراوید گردند، نهم مسا دهنه بگردین
سر دعزمینه و می بینی سیگما فیض خوبیند بزرگ هایش لدم و منظر تابعه تبدیل
دره را نمایند بر سیاره ایش بده وینه و ده که لخوبیه ای بگیرد، عالج که نهاد
خوبیند سالانه سرمه نای خوبیند نه که درست ماستان گیران را بوارد بین بسته

۲۰ در مقدمه نام نہ بولتا تو نایابی ہے چون تین کلکت دینتے ہیں جو بُو حابی ناچار کر دیں یا صافی دا بے گالک دے نا بروضھے دی گئی تینتھے وہ ہے؟ سرمدیاں تھیں پرسیار و تین پسینیانہ رنگ لیکن تینتھے، دینتے بے سبب قصہ تینکیں نا میبلک کہیں مولے پر بہر و نہ کھانے دیکھا گئی تینتھے میر عزیزی مدت تکیتھے وہ کہ دہنی خابی قادر ہے تا اندر
ٹھوپتھنی تھا و کروڑوں تھر راس بدلنے ماوہ نہ رہ (ناوہ راست لدھیانہ ۱۹۴۵ء)
لے رہتھے دوہوں تھم نو میٹنے)۔ من بدھنے تھا ناونا جو گلوگامی کروہو لدھنیت
قصہ تیار نا میلکم کہ پلائیم لہو گوئانہ دا مقتضیتھے ہے تھا
یہ کلمہ: گلوگامہ طبا اور شفافیت کے مولے کی بروزراہ صاحب نہ رزار ضلع فیصل
دی گئی تینتھے وہ۔ سیکھ لدی پڑھی زم (۲۲۵) پر من درج کیا ہے وہ بھی مولے غیرہ
دووم: صندی گلوگامہ کے تھے وہ دیکھ کر مگلے شفہ گوئانہ کی کارکندی لہ کل
تروادوں تک پہنچ گواہا دیکھ تاکہ وہ بت
لہم شایدی مولے مخدوس تر جھل کر دھوکھا گھاص ٹھوپتھنی لے ساچلے

② پاس بیدی که در عرضی حاجی دیرینه هزار قریبی بود نه متنه میتوان داده اند
به قیمتی صرف و مستهی (ده لیرت ده گل) نه قیمه کی شاره ذوق رف
که نادی کمیعنی بود لذت بخوبی ده قرون ده جهنه نه متنه میتواند) پهلوان

نهاده کردند، نهاده همچنانکه لغاتی را که از نیمه دیگر، همچویی باشند
بی خوبی و میخواهند را خواهند ماند. همچنانکه پشتگیری را دارند
و به آنستی دستگیری نمایند.

مکانی را منعہ بود و این برخی صاحب لسر خویشتم کی ناتوانی بی
قیمتی لے سایل فرمانه کیتھیا تیکم در ناد تیکسراه ده زن مادی و نه فنی همی
لر و سرمهدهدا. چند لار وه بیک مرد برخی هدلهیه و ده بدیگونه گونز
صاحب به ناقصت عذیزه وه غلبه لر گرمانه لر برگزیزی که شم لیکن احمدیم
لست بی مائی و پنجه دهه ده سرتیه که صاحب بر لر تو او کردن خویشند پدر گزیز
نه گه زاده قدمه هدنه بیدن باشتره له خویشتم بده سه ناتوانی بی خواهیه و مان
ب هویکی موالت دیک دیگیه و که له هاتمه و دی بدره و دیگی بور سعیه.
نه برق کارک بیت ساشهیه و کوئی؟ چارکلابن ده خویشتم! (۱)

فَإِنْ هُوَ إِلَّا مُؤْمِنٌ بِهِ وَلَا يُكَفِّرُ عَنْهُ إِنَّمَا يَعْلَمُ مَا
يَعْلَمُ اللَّهُ أَعْلَمُ بِالْأَوْقَانِ إِنَّمَا يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُ
اللَّهُ أَعْلَمُ بِالْأَوْقَانِ إِنَّمَا يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُ
اللَّهُ أَعْلَمُ بِالْأَوْقَانِ إِنَّمَا يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُ

دەپىنەنەر جارە كە رۇ بې زەيىل لە دەفتەر ئىزبەنچى خابى ئەرلەدە بىر
و بە ورىدى لە ماڭىزمازىمەرى بىگەن، دە خەزىمە دە گۈچىتىنە دەرگىل نەدەلىكىدا تەمە

۱۰۷) طلاق نهاده (۲۷۰) و میتواند بستگی هم کراید (۲۷۱)

لرم چنه لایه رانه ڈاھن ته بدر چادی همینه روه . واده زامن چمندید
 خه برس نوئ و لیکولسیه دهی تازه بتازه بیته ناوه وه همینه بیگری د
زور به ریکی ده چنه جیله کی همراه چافه زوان گراو له ناو چار پیوه ف
 نه م تابلویه زیر منیسیه باری ساری دنه فسی حاجی قادره وه . نه وه ندهی
 دیستبیتیم ظم دینه یه همیالیمه هم رهندی وه زعی حاجی له رواه
 خویندی فه قیمه که ده درینه ته سره نامه ته چینان به که هامزوک
 حاجی له کوئی ، بلورتم ب دینه بیکی تری نه و تو یه لک سالنیکی تر
 بخانه سره ماده کورنه پر ده مردی سره ناقوشی د وه نهانگ لحاسه وه
 ده ستم ناگانه هیچ بدهیکی مادی وه یا به رادری که نه ختیک له نانه
 ره نگنیکی نه وه نگانه ناو تابلوکه بره دینه ته وه به کو بخانه ، یا خود
 بپرسی ، ده نگنیکی تری لی بدھ چدیه بی گونان جنده رهند که ناو بیکری
 تابلوکه دا ده لے پیشی ده مشی سره قویاشی بی لی پرسه دیت .

واقع ، ضری له ضری دا دزایه ته و « تناقض » لہ لر خوی دا هر لئاری ،
 عانه ناشی همیندیکی واقع همیندیکی تری به دره بجانه وه نه نامه تیموری
 "وحدة الأضداد" اُر من ذر تجھیس سی بینیم همیه لر باره وهیه ، نه وش
 لیمان نامه لیتیت بزنه وه بچین نامه ده حاجی لکوئی دقری کیتی بنتی وه د
 مانیکی همیں صویه کی بندیتنه و خاریگه همیه له ده درد بھری حاجی دا
 دزی نه ده دقری کیتی نه وهیه بود . به لای « وحدة الأضداد » وهیت یله
 کردن حاجی له جن ھیشتني کوئی و کوردستان بیکری و گونجاونز دیت لکرل
 نه ده همیه حاند رانه آه حاجی به ره دقری که دینه وه دزی مانه وه .

پیغ تیک ریتیک ناییتیه زیر منه وه بترانی « از ده مانه وهی حاجی له

کوئی ۱۱ بگاهه ته بجا میکی نامایی د چاهه روان کراو بو په نین همو
 به همینی ۱۱ کلم مانه وه ۲۲. تیوریک حهیا رایک بیه وی پیش به طبقه
 ماجه ۶-۵ سالان خوی راگر توه له و هزنه به کجا نامه بار و ناضرش د
 ته نگ و تاله داده بخت له گوزه ستانی میشود هویه که تازهه / نه بیست و / و
 نه زانزار بدوزنیته وه تبریز نهدر مانه ویه دور و دریزه بی لزمه بگات
 چونکه لرم همینده زانینه بی گووانه که لرم باهی صاحبیه وه پیمان له شتره
 تاگه یک هیما راگه بیاندی تیبا نید به ته تویلیش بیسته جه خوشکرده وی
 زدره مانه وی صاحبی. من له جیاچ که سیک بیه ویت راینکی که دنیوی بگاهه
 ماکی لینداز وه بخ شغیل هتلر ته ریبازی ذیابی صاحبی، له لای خوچمه وه
 به "تبرع" گلیک هانوچویی نیزه منیح کرد و په نین همو جووا
 صوالی همیال کرد به ناسوی یئتمیالا نیپه راندوه به کلو به مر شتیکد
 بنه ویم لین بوه شیشه وه بریاری به کجا ره کمی صاحبی بو نامه بوی له مفتون
 بوه خسته همچویی نه دنوم نه دوزیه وه مویلین بی لرم زیانه زدر
 لهرزاده هی صاحبی هلقولی و دلی دابین گلهه وه له ناده همیز بی تو وری
 و بی وعذی و بی دهستی و بی هرمه شتیکد، له تاکه هوقی یئکبلو نامایی
 همچویی که دنوده همچویی مادی [] همچویی دیتن [] بدلاره . داصانی اوه صادا
 رین اتی ده چتے اسوزنیی ادلداری اسق تینه دا جلدی اییراده انداده سنت امرقد /
 ده دینی اد / کوئی نه دانه / اند / گرفت اخرا هر زاری اطا ترس اطا چیز / شتمیل /
 شتمیل / ره ختماریک ایه / دله اد / بیلا لذر اعمداه نتیقیکیی / ذیابی / نامایی . بیلا
 نه / اه قیه / هده بیالیه / بورله وه / روتنا گایی ایجن / اد / نین / بیمن / لد / اد / ناماد /

④ بدلاره که ته عین را عشق بود.

(عشق) بدلاره که بیک نزکه دنوم له هر سر مایهی مادی .

میلادی / زیست / ده خنک / چونکه / لگه کیش / لارو / به تله / روحیت / مم خنکیت /
 هنر ایم / ده بیرونی / مرده زادی / ده که : که / بگزینیت و / بتو / به شنی / دره حکایت /
 نویسین / له دست داری / در پیش از / از دیه / نه بوزن / دلداری / عایقین / فتوشویستی
 قاتینه / ده کار / راستیکی / امه پا / او اسرائیل / باس / کراوه / دا - به لایه /
 ضویه / ده / له / گوچاندا / نه هیئت / او نه و / هر / لر / آن / آن / راستیکی / دا / هم /
 حقیقی / مادی / عمل که / ایتیان / نه داده / اب / هاجی / اسرائیل / آن / آن / بر / داشت /
 به ادریشت / پیه / ده / صانوت / ناو / بیکدا / ده / لیلیک لیلیک و / ده / باش / آن / مانه /
 نه بوزنی / ده نگ / دیسمی / ده باور ده / له باره / دلداری / صافی / قادر ده / له /
 ساده / یک / مانه / ده / کفریک / هاتفته / ناو / سر / برو / بیکدا / نه ده که . پوخته /
 قهی / زور / در پیش / لیث / به پیش / ده / که / ده / دلداری / له / هیچ / رقیبی /
 نابینه / نه / دیجیتیا / ده ، تاکه / دیجیتیا / ده ، که / صافی / ده / ضانه / ده /
 رهنه / لیسه / دا / جبوریک / له / « وصہ الأحنداد » / پهیدا / بنت : هابی / قادر /
 هر / دلداری / ده / ده / ستاند / له / ~~دست~~ / دست / ده / زعیم / ده / زعیم / ده /
 نه / ده / هیشت / پیر / له / دلداری / بیانه / ده .

پیش / ناوی / له / نیابت / به / دوا / به تله / یار / بود / له / نه / هیبت /
 رتن / گردنه / ده / نزور / دکھنی / مانه / ده / هابی / قادر / له / کفریک ، هر / چه /
 ده / زانم / ساع / کرن / ده / پرسیاره / که / هم / هر / پیوه / مانه / ده / کر دنیله / دینیت /
 نه / ده / پیش / سر / ده / به / کلو / لگه / لیک / سره / ده :

۱- به / پیش / هم /
 شیان / ده / دوب / ده / باقه / ده / شخص / هاجی / جا / تکی / تر / پهیدا / بیانه / ده ، له /
 خردزی / پهیداش / بیانه / ده ، ساع / کرن / ده / تو / خریز / ده / ده / های / نیمه /
 ده

که ایستاد به بر تقدیر نموده صحبت

ده گریت نه داشت کاره ده بسته هایی پیش بخوردی که مکسر بکوایه
ایستاد بجهه چالته نه که هنگی گرم بقدار قدری تا زمان خواستار
۴ - به نسبت که سانیلک له ایستاد دوازده راهه صاحب بنزین
و بیانه دفعه لرد تیپسون نه داشتندی تاییده تی زیانی صاحب و می باشد
ستکریاس سیزده کوچکلا یه تی دیارخانه و نیگانه ضلعه پیروز و
دعازدگی پیش خدا و انسانگان ، به تی به نسبت وانه ده تاکه سرچاده نوسرار
- ده که نهم نزدیه - همان دریشتر و به قول دا پوتروپی چالته و سود
پیش ده بیش بقدر ضایان و بتو صلفه که شد . که من بتquam له نیزه و دیارده
کم بگویی شیعی صاحب قادر داشتندی شیخ نبی بیه به شنیدی « انبه و تناسب »
ی کورت دریش بگویی نه دخوانگی شیعه طایی تیکار اخراجی پیوست
به ده نامنیت توژه رهنه لیزه به دواوه خوشی خد ریک کات هم لایه زد
رهنه همه ذیخنیتی بگویی نه چیست ، زادیکی بوضعتی له و ده مقصد ده بیش
ده شنید ببینه ضوراکی خاصه که له گشتندی ناد باشی صاحب قادر دا . بیگران
تا لایه نی زانزاده و می سه باو ، له مومن و علیک پیشی ، نه رکی توژه ده و
آسان و سوکنتر ده بیش له دخوازینه و می زانیاری تازه دا . رابزانه لرد اچ
رهنه بیه ا نابیت دلکوت که له طاره دی به دیگری دایه .

۵ - اینمه که توانیان به یه کاره ، و می باشد شیوه نزدیک ، ماده دی فاند و دیگر
صاحب له کوچکی بخیز نیزان سالانه (۱۷۰۰ و ۱۸۰۰) ده ده ده تواین شیعی
له دخوازنه زیانی بجهه نه ناد لیستی زمده نی راست و درسته و ده
طنه که بزمان ساع بوزه خوارنه بته شیعر ده بیا تاکه بیش لرد ماده هم

من بعد از

۶ - دیدار دانی صیغه شیعیل ده میزه که بزمزد

۷ - به نسبت تهاصل له دیگری حیانه طلب

۸ - نوب بون مردم و عماله کو در ده پیوسته به دریزه دان (مقداره که می
صطفی خواهد

گونوه ده رهان په ماقبرتیکی زده‌هی سروین تاشکاری نیوانی (۱۷۹) در (۱۸۸۸) ای به دهدوره دا ده کیشتریت و جنیدی هر لبسته که کوهک راهنی ناد نه بسیع، له زنجیره‌ی سالانه عمری حاجی دا تاشکارا ده بسته، نیزه بدوا شده‌دا ده توانین سرخ بگرین له پلر تفاصیل، وه بیا کت زده‌ی، به همه بیزنه حاجی قادر، هر رهه هاش که سالی طانانی به کنک لره همه سه طامن زانزا، بچ به همه‌ی واتای ناد همه سه کمکی وه با له رئی هقریه کی ده ژکنیه و بی ده با له رئی لیکداهه ده بیکل نیزه‌ی سره‌وه بچ، دیمانه ده زانین همه سه که نیزه‌ی لکل لک قویانه‌را پیه؛ حاجیه! حاجیه! له همه سه که دیمانه کو مردای ته هصبو راست و خفت ده زانزی عما یا هی قویانه نیوانه ده در ده ساله بسی کارهه بی یا نی ده انت. خلاصه گلستانه لعله نه توزنیه و ده زانین مادره‌ی قویانه‌ها زیانی حاجی، لکل لک لاینه طامن توزنیه وه لمراره‌ی همه زیانه ده تاشکاره ده بن. نه مگوته‌ی شیخ هر، له صوری به دیره‌ی صباب ده گری و به دوا که دستی پیزی ناوی.

۴- لیکنوتیه وهی سیز و پیز و بی که له باره لمراره‌ی حاجی قادره وه دافوازی له نوشه ده گات، له راهی تو نارا، به فلانی زهیلیتیه وه له همین باره و لکل لکل زیانیه وه، بی گوچان سافی کرده وهی آقرنامه ناده‌ی ایسته همه سی قویانه طامن که لکل لکل ساله ده گرسته وه دایزه ده مانه وهی سیوریکی ده عقوتی بدراینی، کاریله تا بلیکی گزند لنه ناد زنجیره‌ی سه رهه برسی باسی (حاجی قادر) دا. ناشنی نه ده قدر نامه گزنه بی توزنیه وه و سارک گردند و ده ده قول به جهت بریلین و دلی خفرشی ختنه که می به توزنیه وه ده مانه

گردنه و مکه . که بیشین و به سوک و میانه دهستن کنه گردن لور قوزناقه

بکیشینه وه چه رسم ناصنیت خوقافان ب حاجی قاره و هم زرین چونه
با اسی حاجی بریتیمه له توزنینه وهی نه و توزی ، که دهست له خونانلیکی زنای
هر لکرین ده بی دهست له وانی نزیش هر لکرین ده فتنه معان پیچیمه وه حاجی
که سینکه له نیتو که سانه میش وری کور دا که ده بی راهه هنگاویکی (هر لینای)
که به دریزای تهد منکر شخنی مون گردنه وه و تاریلی ره وینه وه هر لکری ، و
شد لور رقنا گردنه وهی وه بگیری . تقدیم باز بینه له لگ و رهی حاجی ،
له لوهند راصنی که حاجی نادو شوره تی چمندین کرسی کور دی
پا اسسه و آب تویمه و دوازدشی کور دی نه کرد عه ؟ خف ده بی چاری
ده بینه وه ، لور چاله داشده شد بای خرق چاله دی روز خاری نه و که
کرس نه بود چاله ده صه مان له لگ لدا بیا ، له گرل چاله دی نه روز خاره
که نه مرا نه نادی او و ک حاجی تیپیدا بوتنه ته لف بینکه ، نه ده بی
نه خرم قشی ته بینکه وه تالو له نه زه دی شیخای جیماخی پر نوری
نه مژو زه ماندا نان کوئی دهونه چین .

۵ - له مانه هم تویی واژ بینه دهست بهم راستیمه وه بگروه لدهستی
خوقتی و هترازینه : همه پی بابه تیکی سه به کور ده واریمه وه همه یه ،
بگروه له یاری که وشه کی تاده گاته نه ده ب و میزنو و چاره نومی ،
تیکلرای له بین ته بیت ته نده ، ته بیت شزاده یی و نه نازاری و بایه خ
بی نه دان و خوقتی نه له یاندنا سوچگوی برو . چند سالیکی دواوی
خرن بده له همچو نه معانه ، لور تهی کور ده بود به ده گنه نیک وه ک
نا مر وجود نه بی لهر . همچو بابه تیکیه وه نه نقر ساده ، نه سراویش

بـن وـهـك عـبرـيـهـ تـيـكـيـ بـجـوـكـيـ نـازـارـهـ لـهـنـاءـ دـهـرـيـاـسـ مـحـيـطـ نـهـنـازـارـهـ
 طـيـهـ، لـهـ جـهـهـ سـالـهـ دـوـاـيـشـدـاـ، بـهـ صـوـيـ لـهـ لـتـكـيـ سـرـبـيـ جـوـدـاـ جـوـدـاـ
 بـهـ لـهـيـنـهـ وـهـ، نـهـ وـهـ لـهـ رـكـورـدـ نـقـرـاـوـهـ بـهـ تـيـكـرـاـيـ لـهـ تـقـرـزـاـتـيـ سـرـهـ وـهـيـ
 بـاـبـهـنـيـ تـيـكـيـهـ زـهـ كـرـدـوـهـ. كـهـ بـيـتـيـ دـهـ تـقـرـزـيـهـ وـهـيـ خـوـبـاـلـيـعـاـهـ لـهـ شـتـبـيـكـيـ
 سـرـهـ كـوـرـدـهـ دـهـ بـهـ تـقـرـزـيـهـ وـهـيـكـيـ نـهـ وـهـ دـيـپـاـيـ بـگـرـيـ دـهـ بـيـسـيـ تـيـهـ لـعـاـوـهـ
 نـهـدـانـهـ هـنـهـ سـرـاـوـيـنـ. دـاـفـواـزـتـ دـهـنـ) لـهـ رـوـخـبـيـرـيـكـيـ كـوـرـدـ چـاوـيـكـ
 بـهـ كـيـشـيـكـيـ دـهـكـ (Archaeology of Palestine) (Prehistoric South Africa) دـاـبـگـرـكـ
 يـاضـوـدـ (اضـوـدـ) دـهـ بـرـانـيـ قـوـلـ بـوـنـهـ وـهـ لـهـ بـاـبـهـتـ كـهـ رـيـشـتـهـ بـجـ رـادـهـ بـيـلـهـ. كـهـ نـهـ دـهـ
 دـهـ لـيـلـيـ دـقـمـقـهـ دـعـادـهـيـهـ گـرـتـوـهـ بـهـ شـايـهـ دـهـ، نـقـصـيـهـ لـهـنـهـ خـوـلـتـرـوـ
 بـهـ رـخـهـ وـاـنـتـرـ دـهـلـعـ گـيـاـيـ بـهـ صـارـاـنـ وـاـيـهـ.

تـيـهـ لـهـ رـهـهـ تـاـيـ تـقـرـزـيـهـ وـهـيـنـ لـهـ هـهـ رـهـهـ بـاـبـهـيـكـيـ كـوـرـدـوـعـاـرـيـ دـهـيـهـ.
 بـهـ نـيـبـهـتـ حـاـجـهـ قـادـرـهـ وـهـ قـهـ بـهـيـنـ، لـيـرـهـ بـهـ بـيـتـ وـهـيـكـ نـمـوـكـ خـاصـ.
 بـيـقـيـكـيـ نـهـ نـقـصـيـوـهـ لـهـ شـنـيـ كـرـونـهـ وـهـيـ چـهـنـهـ بـجـوـنـيـ ذـيـانـ وـهـ سـرـهـاـتـ.
 مـنـ لـيـرـهـ دـاـ، جـارـهـ، باـسـيـ نـهـوـ حـاـبـولـهـ گـورـهـ نـاـقـوـلـاـيـانـهـ نـاـلـهـ كـهـ هـاـوـيـزـرـاـوـهـ
 لـهـ مـيـدـاـنـيـ بـرـوـبـاـوـهـ زـوـهـ جـوـرـيـ خـذـيـانـيـ حـاـجـيـهـ حـوـهـ، كـهـ هـهـوـيـ حـاـبـولـيـ زـوـتـقـنـ
 تـهـ وـقـيـ سـرـوـسـ مـيـثـرـوـ وـ بـيـرـ بـاـوـهـ زـوـهـ خـهـ بـاـنـهـ كـهـ يـاـنـ لـهـ زـرـزـيـ دـادـهـ وـهـگـرـ
 وـ رـيـشـهـ هـهـهـ رـاـسـقـيـكـيـ وـاـنـيـانـ لـهـ نـاهـنـ حـاـقـعـهـ وـهـ دـهـ رـيـشـاـوـهـ وـ بـرـهـ وـ
 حـدـرـاـ سـهـ دـبـنـيـانـ كـرـدـوـهـ. قـهـيـ مـنـ لـهـمـ جـيـلـهـ يـداـ لـكـلـ بـهـ سـرـهـاـقـ
 خـذـيـانـهـ حـاـجـيـهـ كـهـ دـهـ بـيـتـهـ نـهـ دـرـيـهـ تـقـمـيـ خـذـلـهـ فـهـ وـ بـرـوـبـاـوـهـ زـوـهـ خـذـيـانـهـ

حاج لسره مواده، بـ^لگوان لـم مـیدانـه دـا بـج شـوـنـنـ پـیـنـ لـیـرـه بـبـیـشـه وـ
دـیـارـنـیـه، بـبـلـکـوـھـرـنـیـه.

گـلـانـیـ پـیـشـه وـتـوـ کـتـیـبـجـانـهـیـ سـرـلـهـ بـبـرـیـانـ دـعـهـیـ لـهـ بـارـهـیـ هـهـرـ بـاـهـ تـیـلـهـ وـ
کـهـ بـهـ بـیـزـهـ مـرـقـدـلـ بـیـتـ، بـهـ نـخـوـنـهـ نـاوـیـ «ـشـکـپـیـرـ»ـ دـیـنـ: جـوـایـزـیـمـ
دـهـ وـمـ بـزـانـ چـهـنـدـ کـتـیـبـ لـسـرـهـ شـکـپـیـرـ دـاـخـادـهـ، نـالـیـمـ کـتـیـبـهـ خـانـ
خـوـتـبـیـتـهـ وـهـ چـهـنـهـ عـوـلـیـنـ نـیـهـ هـهـوـیـ دـیـنـ وـهـ بـیـاـ کـهـ بـشـیـانـ بـیـنـ
لـهـ خـوـتـبـیـتـهـ وـهـ بـیـانـ بـبـیـشـهـ وـهـ. نـهـ وـهـ لـسـرـهـ شـکـپـیـرـ نـوـسـارـوـهـ چـیـ
نـهـ خـیـشـتوـتـهـ وـهـ بـغـمـ وـتـوـ بـهـ درـیـزـیـ یـاـ بـهـ کـوـرـتـیـ لـهـ سـرـدـ بـنـوـسـنـ
کـهـ بـیـمـ وـ جـوـرـهـیـ نـوـسـیـنـ بـهـیـنـ لـهـ بـارـهـیـ شـکـپـیـرـ وـهـ دـهـبـیـ لـهـ
نـوـسـیـنـ دـاـ لـلـایـهـ نـیـلـکـیـ شـراـدـهـیـ نـهـ دـتـوـ بـدـقـزـیـنـهـ وـهـ بـهـ زـیـنـهـ کـهـ سـداـ
نـهـ ھـاتـیـ، چـوـنـهـ لـهـ وـانـهـ مـعـلـقـهـ مـعـلـقـهـ کـرـابـیـ شـکـپـیـرـ بـعـ جـوـزـهـ گـرـیـتـیـهـ کـیـ
لـهـ قـهـقـانـیـ پـیـلـاـ وـهـ کـهـیـ دـاـوـهـ .. بـاـهـ ھـانـیـ ـرـ بـکـورـدـهـ وـهـ چـیـخـ وـانـهـ عـ
نـهـ دـعـهـیـ لـهـ هـمـوـ رـقـیـنـهـ وـهـ، نـهـ بـجـ نـزـسـیـنـیـکـیـ نـهـ دـتـوـ دـهـ بـارـهـ بـیـانـ هـهـیـ
نـهـ نـهـ وـهـ لـهـ یـشـهـ دـوـرـفـهـیـ قـوـلـ بـوـنـهـ وـهـ بـوـهـ. نـیـمـ کـهـ چـهـاـوـ دـگـلـیـزـیـنـ
بـهـ نـادـ بـاـنـاـرـیـ کـوـرـدـ شـفـائـیـ دـاـ ضـقـعـاـ لـهـ نـادـ جـیـعـ فـیـ مـنـهـ لـلـادـ بـیـنـیـهـ وـ
بـیـسـ بـلـتـ بـوـچـیـ دـهـ لـیـفـلـیـ مـانـکـیـ نـادـ جـمـیـعـ بـاـرـیـانـ لـهـیـنـهـ خـرـهـ وـانـهـ وـهـ نـاوـیـهـ
سـقـرـانـ لـهـیـنـهـ تـهـ کـهـ؟ خـذـیـمـیـ لـوـقـ تـاـفـرـهـیـ کـوـرـ لـهـ کـوـرـیـهـ هـاـنـرـهـ وـ
بـوـچـیـ لـهـ هـمـوـ نـهـرـیـهـ طـاـنـ کـوـرـدـ سـقـانـ بـهـ بـوـهـ بـهـ عـادـهـ تـ؟ بـوـچـیـ ضـلـاحـیـ
کـوـرـدـ شـیـرـ بـاـیـ (وـاتـهـ هـرـحـیـ شـوـکـرـدـیـ کـچـ) وـهـرـدـ گـرـیـ کـچـ بـاـزـرـ گـانـیـلـیـ
شـهـ سـتـائـیـ کـوـرـدـ وـهـرـ نـاـگـرـهـ؟ مـنـ رـمـ مـنـقـ نـامـهـ دـاـ دـهـ وـهـ وـهـ سـرـجـبـتـ

لـهـیـقـانـهـ دـهـیـ

رائیشیم بۆ بیابانی بچە دەهەفت و گیارە ئادىم کورد شناسی کە درویش

ئیخە بە لەھوی گاسق خادە بچە کیلەپەنەوە و بیکەن بە دارستان و تو
و شق و شیناورد کە نەمیش ماری بەله پەل و خێرا کردنا و سر کیلە
نیه . نوسری کورد کە دەست دەناتە قەلم و دەیە وەن لەر شتیکی
کورد بتوسی چە رەچاوە بیکە زانیاری لە دەربیشی چەنگ ناکە وەن هازی
بیانە بور د نەركی خویی پیچە سولە مات : گەشقی نوسری کورد
لە بە خرستانی قطبە یا لە رەفقتانی بیانە نزاپیکی حسانەوەی
تیدا نادۆزیتەوە . پەختونەی بەرامبەری کردن لە فیتوان باری نوسری
کورد د بەلەپەنە خەزیری کورد د دەلتەن (دکتر مەھطفی جوار) لە زەمارەی
گۆفاری کۆزی زانیاری عیراق ، اەص ساتی ١٩٢٥، گوتاپیکی نووسیوە لە
سەددەرمى (دارالخلافة العباسية - تعيين موظعها و استمرارها)
لە لایەرە (١٩٤٨) تا لایەرە (١٩٥٣) ی پیگەرتۆتەوە و نەم سرچاوانەش
پارەتیپان دادە و مریپان بیکەرت کردۆتەوە : ۱- رسوم دارالخلافة

- ۲- مصلحة ابن جبیر ۳- تأییغ بغداد ۴- المختصر في اخبار البشر ۵-
- صفع المکروب في اخبار بنی ایوب ۶- المتنظم لابن الجوزی ۷- معجم البلدان
- ۸- المشترک وضعاً و مختلف صدقواه ۹- خفة الاظمار في غرائب الاصحاح
- ۱۰- بیعات الملاعنة الخلفاء من الحراشر والاعمال ۱۱- ملائق الزمان ۱۲- کتاب
الحادیث ۱۳- تأییغ مساجد بغداد و آثارها . دەرگە هەبۇغى نەمەنەمەنە
- ۱۴- سرچاوانەشدا ۱۵- لایەرە نووسیوە ، پیچە گومان نەگەر ناچار باھەجور
سەرو بەرپیکی سەددەرمى کە بە نەركی لەپەنەوە و توپزىنەوە خوی

(باشند و فایل کلمه‌های نویسنده)

۶ باب اتفاق گوناره که دستور مصلطفن گردید که یادنی باشد ۱۲ سرچاره‌ی
هازه زده است رئی نعمتیان بزرگترین خصوصیه‌های این که لمصر
به شیخ لرم زیانی عاصی ده نقص، هزاره شیخ بیهی دست از ارسی
زیانی، لمیانی ۱۲ سرچاره ۱۲ تاریکایی و سرچوشی بی سرو
سوزانی، استیم لی ده ستاره و ده تاکه سرچاره‌ی لیکندره زنجی هری
یا مردمی ده در مانشکاره بیوچ به یادنی باشد. ده بیهی روزنامه‌ای لیکندره زنجی
به شیخ لیکنی له زنده به شوق کاری نهار ۱۲ سرچاره‌ی بزرگ باشد
له روا پهلوی تاریکایی ده دریانی باهی بزرگ ویستیه و بایی سلیمانیه
خنیمه‌ی همانکه کزکه بزرگ قشم و بایهت له تاریکایی دا غیره دهیں،
ده ستاره دریم له هر کام سرمه داوی آلمانه دهیلک لرنه کاره‌ی ها بهم بیوچ
ده هیئتیه لاره سی په بخته و ده لند کریم لی بامداد روزنامه
تمه فرزند ندل پیروی به دهسته ده گرفته.

لهم طاره یه کار سهنه ده درده ده تهیل لعل هیفناه به هرگزی و دینه
لرگرل هرگز کردنی، ده بیهی همیش ماموز گایه نوی (ناله) له بیهی که دهی لی:
«لهی مه سنه دیادهت هوله لهر شمار جلد و ۵۰»

بایی پاره قرقا ندیل له درد برده ده معاخلف بیم و دیا به سه همچو بیم ناتوانم
بیم سرمه ده درد بیم له تاریکتا لیه، له نگاه دم، نهاده دن خود را کم بیلم

۷ ساغ طاره و بیهی ده بیهی سرچاره‌ی لیکنی و ده هیچ بیهی
ساغ کردیسته ده دیوی یا داز لم نژدین بیهی یا گفورد (۱۸۱) لایه دهی
لمصر نیوی، لم دل نهاده می‌باشد که بزرگانی گزنه ساغ کردند
یه کنیک لمرقی ساغ کان زیانی عاصی لم چاره دهست بیان کردی همیشی
عاصی همیشی پیشی هزاره سالیک لم دهه و نشانی همیشی لم کوئی
بوه زیان له کوس نایدوی و چه صیبا با سرچاره دین ناما. ۵

۶ نه دلادهکم نه نزدیک کوچه بزرگ بیهی طبقی نوچیله‌ی

بیهی پیچ پیچ

۷ وهک نه ده عاصیه که بیهی دلیک (سله و نون)! تاریکایی پیهی پیچی که تا
کوئی مملوکاتی خریاله ده دعاوه ده، چشیده ده عاصیه ره که پاره طافی
تیکل دلیکل بیوچ، ده بیهی سرچاره نیوی به بیانه و بیشته و ده هرچه
ههه پاره پیچی بیهی بیهیه همیشی راسمه قیمه هنری تاکو لرگل دطیوه پاره
در او سیقانی ده دری هنری هنری دیه نیکی داشت و ده هنری پیک بیهی، که هنری
و پاره پیچیم له جینمی هله دان اسره بیهی تاکو شده ده هنری چویه
دیاره پاره پیچی نه ده جینمی بیشی ده هیئتیه همیشی پاره پیچی تر ناک وای
لی دلیه هاره ده هیئتیه بیهی نه نزدیک گوچی به سرمه منکه و ده هنری هیئتیه
به بیهی بیهی باره زلی هنری تاییست تاره بیکه زانه و به بیهی کشکننده
کردنه هیئتیه ره چاره ده و لایه نه پاره کاره ریک که وتنی هم
کرمت دیاره بیکه تاکه لیه (سرمه نیزی ریکه اوله) کرد، ده دهه دیک
کردنه ده بیکه نه که دنمه شی بیشه هنری سرانه بیکه لیکه و پاشکه کردند
یه کیل نزه، به نزدیک ده لیکه ره سلطانی عاصی ره هاره دلداری سوتیه ز

ر قوّانغى كەنچا يەتىدا

۷۱

ھاتۇما ناتقانىڭ چو تۈرھىپەن بىتىخ وە بۇ غۇلبە سەندىخى لايىخى وە مەنچىي

بىر لايىخى سۆزدەھەلەست دىنامۇنەمدا، ھەر دەھاشى لېكىدەزدە كەم كورت دېنىت لە ئەلاتە تەنەھەلەست يەكجار دىزد دوشىنازىس ۲۰ مامۇر دىلدارى دەلەك (باسى زىلەن دەرىزىر چاودى بەھەم) ياخۇزد (ھەپەن بۇ پىارىس صاحبى تەھىيىز^(۱)) كە لە سالامىن دوايىن ئىييانى داھلى بىستۇر .

لە دەپتەمى ئەم باسەدە دەر دەگەن دېيت كەم بۇنى ھەلەستە ئەنچىنەن خابى دىزى شىخى نەبى راستە و خۇقۇك كورت بىوانى نەد ماۋەيىدى تىتىپەر اھلەم سەراون زادە كەم ئەلا كە تۈرىش كۆشىچىڭ كورت بۇنى سەرەلەپىدى قوّانغى نادەندىس ئىييانى خابى بەدەستە دەندا كە بىرىقىتىپە لە دەندا خابى دەندا خابى سەرەپچۈنى دەۋىت ئەشى خۇرىنىڭ دەگەن سەرەتتىلىرى سەرەتتىلىرى بۇنى نەستىپول . ئەم كورت بۇنىش لەلارى خۆيىدە مەتكى دېيت دەگەن خەمەن ئەنەن ئاسقىيىمانە كەوا لە خابىچە پېچىان گەپىستەر چو بە گۈرەتى دەۋادەم بىچىچە بۇ لە ئەلەيھىستە دەھاشى ئەلتە دەستىسى خابىچى دەپت دېچ بە كەنۋى لېكىدەزدە كەپتەن بەستراو بە واقىع دەرتىدا وە وەپى . لە شەنجاھى ئەم خەمەن خوايدۇنخە كەنۋى دەپت كەنۋى ئەنچىنەن تۈزۈزىنە دەنداست كەنۋى دەپت بە درەنەضىقىنە وە يەندا من دەگەن دەندا بادەزدە نە دە خابى بە دەندا^(۲) نەنە ئەرداوە تەنە دە بۇلۇپلىيەن پېتىش ساتى^(۳) شى بۇرى دەمەپەوە ، خاتە ھەر كەنۋى ئەنچىنەن ئەنەن وەىدى كەم ۲۰ - ۲۱ تەنەنابەزىتىنى . ھەرچىنە ئاشىنى بىرىيادى يەكجارە كەپتەن لە ئەلاتە چىنە دەپچۈنى دەۋادەزىردا بىرلەملىك بېتىپەت كەم كورتىتىپە ماۋەيى سانازدە دەھاشى كەلۈيە خەقىم ئاڭىز لە دەندا كەپلەپەن رېتى ئەنەن ئەنچىچە تۈزۈزىنە وەىدى دەۋادەزىر^(۴) بۇ ئەنم لایىنە دەمەت كەلەپەتتىپە وە بۇ لایىنە ئەنچى (۲۰۶ - ۲۰۷) لەبىسى دەندا بىچىنەن نۆرسىيە .

بترانق بوقنم ماده يه پرله ۳ سلان به پيتفت نهك لمبر نده و وکه
من دلنيام له انه بوتن به لگه دزى ليبدانه ومه كه به لگه لمبر زيده پنه و وي
نهد بخپنه يه لى ليبدانه ومه دزى له هم هلتقاوه . نهه منه دل در لينانه (
(Sawod) كه رم ليبدانه وانه کراوه هتيونه ديلك ديلك د گر خجاوه خدر
نهه همنه ، رهه مخيل بى ، يه ليلى ترى ريلك ديلك ره و پارچانه د
لييان ديلك هاتره بخريته وه سمر يداك .

هم ليبدانه خوانه / ومه منه دل در لينانه به لريانه :
من دل شكته ده بوتني شقيمه .

ذاييان حابي شيعى دزى شيخ نه بى دانادها ، نهه و شعرانه شى له
لاييىن شعاءه وه كه بى به پيچى كورتى نهه ماده يه لى تىييانا لوتزاون .
له بىشى دوه سى نهه نوشيمه ده لاييىنى باس كلا كه شيخ نه بى
له سرهه تاي ناكولىيىدا به چەكى ذخاري (ما كه پروپاگنده و تولفعه
تىيگىزى د دروقده لىيەستىنه وەرىسى صاحب داوه نه ده . نامىنلەك كەرى
سلا خەبەر دزەنھامىنىڭ ۴۷ ماستىرس باس كردە : له لام، ۵۴۹ (۱۹۶۰)
به شى دوه سى نهه گوته بى دلا خەبەر دزەنھامى دەخۇيىشىتە ده ۱۰ له
نه تېجىھ شيخ نه بى كە دقت داده لەگەن حابى قادو به كاغەنە نۇرسىن بى
يەكترى ۱۰ . مى ليتىدا شەكل نۇرسى گوته كەم كەندرە دەك كە دەن بىشى
دەۋەمە دا چاپ كراده . ماسى حاز نەد بود كە دا سەرەزايى گانىز نۇرسىن
لە لاييىن شيخ نه بىيە ده بۆحابى ، لە نجامى خۇشتى بۇنىڭ ئاڭرى
نالقولىيە كە دەستە دەناتىمى شيخ نه بى چى فاپ بۆحابى قارىيان

همه لبستوه و قمه لکر بیزیر نانه ییان تی گرتوه، بلام راحم ناجی

لهم به نه و باد ع هیغاینه دمه لبسته سترانه تاکه یه و منه و پیشی به من
نه له یشته و هیچی کی ناز انم که نه مهیه نه شمه دلشکشم بو نه بتومن
پرسنیم همزده کر له قمه طافه شیخ زنی دزی طابی، به طامزه با یا به گوجه،
منزه نیشان له بیرده مستدا با وک گوتنه که هی شیخ غضوری تاله با له له
لا په زه (۲۰۰) ع بندو و مدا باس کراوه، دلگل هندیه لرو برق پاها نه
له مریده طافه بو طابی قادریان همه لبستوه تا بز این شیوازی شه و هیشانه
چونه د بذ سر خام لاینه شه خفیت ده یا گردیده ده یا بیه و با وه زرده یا
نه ده ب ده یا زاغی طابی قادریه هرودیان لکیتاوه.

من که بزم گونه، دو شمانه دی برده شیخ زنی ده لیکه همه سزاوه،
ریگه دست بونی هوندیک له دانه گویز ناگه دجه، دانه درمه طیقی گوتنه
ده ها تامه سته طابی کریک که همه لبسته د درقی تیدانه بروی له همان
کمیشما به ته مازوی هر قیقت مهوج بوتن بذ طابی ده که هی طابی طابی
قادریان تا و اینه کرد بعده به گونه کی ناما یانه دزی شیعه ده یا خود لره فتار و
بیه و با وه زس نه عتقدا دی ساریان کردیک که له چاره نه و روز گاره را ده
له حد دهه چون هماییه به ر هستی خلقده و پیشنا ده زانین گرده می
استه قینه ییان تیدایه.

لهم با وه زه دام قمه دو شمانه ره مانی دره بونیشی دا، هواص نه فواهی
به نه بیلک بذ راست دریز دو هات، ته گله و بن تو قمه ده خنگی ناچه ز به
نه طاویه د بی کریمه و لکن زیاره کریمه بیگانه به ره چاوی هر لی نظایرن و
که و زیارت

تۇزىتىنە وە دەرىپۇنە وە چەنە ئاستىقىلىكى رىزلىيان لى دەفامىرىتىنە وە :

ا - دەنازىمىڭ كام گۇته ماستە و كامى ھەللىكە سىراوە. گۇتهى ئاستىقىلىكى لە لاس خۆيىدە وە نە ماانە ماان بېتى دەلى:

أ - لە ماان يە خابىرى دەخنەلى ئىبراو جىئى رەخنەلى گىرتن بۈرى و بەمدا رەخنە كە عەيىتىكى خابىرى ئاشىدا كىرىجى ھەرچىندە لە بەزە تىرا بۇ دوشما يە ئىش رەخنەلى ئىبراچىت. ناصەز بەلىنى نەداوە ھەرچى بىلىكى درەق بېت، دەخنەلى ئىراو ئىش قۇنۇتە ئاتى نەگىرتوھەم سۈردار ئۇقتۇرىنىكى فەستانە بېت.

ب - دەشى ئەت توھىم ماستە كە لە ئابا ئىرادە بە بېتى ئەت سەردەن لە لائى سەھىۋە ئىس توھىم بۈرۈچى وە ياخود بە لائى ئىشتەك قىشكەنە وە توھىم بېت د بە لائى سەھىۋە ئىرەدە ھېچى بەدى تىيدانە بېت وە ياخود ھەر زېت لە بەزە ئەپلىك دواتىدا بىيىتە تەقى شانا زى ئۆخابىرى توھىم ئى ئىبراو لە د روھىدە كە ئەت و ئىشت سەردەمى خۇرى كە د توھىم دەھىنە ئەندە ئەستى وەھا شەعەھىتىقا كىز و ئەنەنە ئەفەرە. لە بە ئەبىدە ئەندە دادەبى كىرادە ئىك وە ياخۇد ئەپلىك لە سەرە دېئەلە باد بىرچى كە بېت دواتى دەللىقى دەركىي چەندە ئەتكىلى بەرە كەم

ج - نە ئە گۇته ماستە ئە توھىم ئاستى لە خابىرا ئەرتوھە، بە بېتى سەردەمى توھىم قى ئەرتوھە كە، چەند ئىس بە سەندى كىردى و لە خابىرى بە عەيىپ گىرت، بېتى كە سىش ئە ماست بۇنى توھىم كە وە نە كە وە دىزى ئابا توھىم ئى ئىراو كە وە سەقى ئەم ھەلۆھەستە چى بىرە! لە حاڭى دەھارا دە توواشىن تا را رە ئىك

دل و ده رقمن خلق نهاد روزنگاره تقدیم نموده عامت بیرون با ورجم پروردید

هر ده ها نهاد بوره و تاخته بیش بنا شده که هدفی به گوژان و بوره و پیش
پوچ بیرون با ورجم لرزنده گردیده، با خود هم نجات را قوچایی دلما په رقصی
تی جوین نهاد بیرون با ورجم لوزناده نه بوده.

د. واده بیت راست بوقت توهمه نهاد هر له و سرمه ملونه دا کامبرای
توهم تی گیر اوی تا طابنبار گردیده، به لکو شه مرغ و دروازه زیست هر تا و اسپاره
دو هات. ده هاتی ده هاد لایه نی توهمه تی گر بع گله بی کی فاکری به لکو ده بی
مرحی بدر عکا، لیتره دا نترنه بیکی بیز قبی یه کبار نازدک و پیش هم است دینه وه
به سرخی نهاد که سامنه عی خو بع دقتی په و پیش بوقتی خاره ایانی میزرو
داده نیت به هر رعقله کن خدی ده عاریه وه؛ به شیکی نژد له فاخره کافی
نهاده داشته ۱۷۰ سال پیشی بیزرو دزی نیسلام ده دهسته و به هر هر لستی
درا کش نهوده دا که نیسلام باده وری به شیانه وه و قیامت هبو شه دانه شی
با ورجه بیان به یک شیانه هد بیز که خیانی هم جیه نیه و هیئتی ماهیلیک
نه روزنگاره عان بیت با ورجه تر بیون له عامت شیانه وه و خیامت. سه پرینیک
نمایه نه طاغی خورناده بیویت اهیم هدایه کی میانه هم ده لا دیارده بیکی
ز قدمه ناشکای سه طانه ره غربای نیسلام هر له سرمه نای په بیا بونه و
نائمه رونده دی مال بیو به سرمه فاخرانه و ترانه به ذه بی یاسا ره لکو شیان ده.
یه گفت له دانه هد رگز با ورجه تری نه لختیا به قیامت (ابوسفیان) دی با ورجه
معاری بیو.. به پیشیه ماهیلیک نه مرغ ده بیج له م خقره دیکی با ورجه لختیا
نه دانه لختیا به خیامت هری بدانه پال فاخره کان چونه با ورجه نه لختیا
نه دانه لیکه ده صادر چشمی با ورجه احاده، ده بیت ده لوه سی شو فاخره ایکی

لهم سریع امتحن با وہ زمانہ بہ کہ لورہ سنتیکی بہ رہ و پیش و ختنہ شنبیرانہ لہ قائم
بدلت ، نہ وہ شیمان بوئی بخزینتیہ د کہ نہر ماحزانی صد کلمہ و مردینہ بہ رہ
۱۶۰۰ سال پچھے خلیل رکوئی میڈنام و نہم سرودہ مریان نہ بیتی تبوق تا
بلگوئیہ خورنامی عزیزی خوشیانی نہ د باؤہ زرہ (بہ رہ و پیش و دویان بہ
پیش نہ د دگری فکری رقتہ وہ) .

نه ماں و گله لیکی نتریش لہ ماست برقی تو وہم دہ فامریتیہ وہ ، برداشم وہ نہ بیت
درق بیوی تو وہم شی بیت دہ لالہت بی :

عَلَّهُ رَأَيْتَ أَنَّ دِرْمَدَهْ مَا وَدَهْ مَهْ يَا ضَهْ بَهْ نَفَسَهْ دَهْ لَهْ سَرَادَهْ
بیت دیادو کرم راگه بیاند بیت ، گوئی بہ نہست دہ تراختی گرلیک بیاں
راخته گریز نزادی لی بیی کہ نہ ماں ههند یکن لہوان :

ا۔ قاده بیت لایہ ناہم ز هیشیش دوباته سرگورہ ترین قلای
شورہت و شیخیتی دشمنی کی بیو نہ دہ بیت دہ لالہت
و بیت دیو شمشکی بیات ، نتوونہ لکھوہ دیاری میثاق لہم چوڑہ تو وہم بیه
نہ دہ بیو کہ نامزد ایضاً پیشہ میہ د هیشیشیان برداشم (قرآن) د گوئیان
کھاری ساھیره ، باؤہ د کرم نہ گھر چہنہ رہنہ و تواجتیکی شیع
نه بیعاہ دہ رہنی کاہن قارہ پھنگ کدو تباہی ، لیتہ شما بیان تو ای با
برایعن کام لایہ نہ کاہن ماهنی لہ فہ نہ دہ شیخ نہ بی دیہ کھار
بنجی د بایہ خدار بیو چونہ بہ عارہت درق هم لہ سقی دزی شتی بالکنیز
میلک د پیکمیز د بہ رالہ و باستر دہ بیت تا درقی دزی شتی کرم بایغ
بی گوئان شیع نہ بیش پیٹ دہ وہ شمشتی وہ لہ هائی وہ هادا نہ د درقیز

هر لبستی دو باره ره خنده به تیک خا که با بهتی به درون ختم و دو
 بچ بازخ کرن دارای ده کار بر لام چه سود هیجان بدده متن و دینه.
۲- وات ده بت ناهن ز لایه تیکی بچ هنر و ناقایم دو شنیده ای
 ده گریته به ره خنده و تعالیج، لم شندا دو سودی نیزیم ده بت ره چا
 ده کا: یه که بیان نه کر که، دو و بیشیان نیسانی یقناع کردی خلق.
 له مرد او و طاغی نه در قی میزد به ره او و تربیت نوونه دیسته و دیارم نه و
 توضیری (کافری) بع که گیرایه (ابن سینا)، در شعا ناهن زانی (ابن
 سینا) نهندی ره فتار و مخوتا و میک نه و بیان کرده هوسی گادر کردن که
 له لای خلق ناشزاد سه میزرا بُو و دلک شراب دقتی و هدندی
 له گوته ز قدر هشوده طاغی خلیفه که لرگه لر واله نی با واده زی تیسلام
 نه ده گوچان. نه م چوارینه یه (ابن سینا) دهندگ دانه ده یکی مرد او و دینه
 کفری چومن گزاف و نیسان شبرد
 محکم تر از ایمان من ایار شبرد
 در دلک چومن یکی دلت هم گاخ
 پس در لکه دلک دیک ملک نبرد
 و ایانه شی به گوریت نه ده یه :
 گاخ بیان ماده یا گافر کردی، یه کیکی و لذت من به هفتای و به نیسانی

نایب

یهانی همه متر له یهانی من به پیرانی
 له هسو زه مانه دایه یه کیکی و دلکه دینه دیش طاخیت
 که وانه له هشو زه مانه دایه که ملکان په پیرانی

بج لوان شیخ نهیش نهودمنه ده زان لم پچ ریبا زین نامانه

پاریز بیا بع سر کولین هاب قادر، هله هله هیش بیل کروپا، هنجه
نه نه نه زان نه خوش شغ نه بی بیج ریبا زین کل ه و تری دیوه تدویه بازه
نه پیوه نه کنک ده ترمه د توامه کامه دزی هابیه و میمه نه لری شه
بیلام هله هله هستکیه امشه در دکان پلکه بینها دهان توانی زانی
نه نه زانه دهه توکانه دهام دیواری شهیه هابیه که لین پاریز بردن
به دهسته ده داوه، نه وسای هابری تر دهان بی بیزین زانی نه بیا
نه د توکانه کلینه راست قیمه بان ده زیوه دهه بیا خود لین به سر لعوبه ده
پیوه همچه بایی ده ده توکانه توکانه دزی هابیه به لیشنی و ها
نه سه لیشنی شه توکانیه به هابیه لهه بیا ده زانی کام بزره
توکه لین دهه شیته وه لدم دهه
کراچ دزک هابیه، سره زان شاهزادی عان له لله هابیه دا، له ری قیاس
تردنی دریخه له مرزله نور لم - سه کوچک ده توکانیه و ده عیشه نزفی و ده عادی فلکی نه وسای کوپا شنی
بیز نور نه د توکانه قده وو)
که دعواه برا دزی هابیه بیستکه در گوئی بیش بکریا، نه دهش اد گرشنی
به صدقیت نه دنیازه دهم سیعو ده زان هابیه دا هیفا و ده:

له قوشانه وه تاده ده بی پیچ قده لـ

له بای افعوه و تا مو لمری قده لـ

دهمه هزمه غوب ده زانم ده لـ

له بیه سوره تیمان بیه هابیه هم لـ ده
نایا نهم شیعه ده نگ دانه ووه گله دهندنی بیستن ده سهندنی
ده هنده د توکانه طانه شیخ نه بیه له لایه ده فلکه کزی و ده نایا نهم

شیوه به لاله‌ای کاره کردستیکی بوده بمنزهی بر قبایل امده‌ی شیخ نزدی به لد
 دل و دورتی زوره‌ی داشتیوانی لجوبی دزی حاجی ۱ یا خود نه مه نیه
 داشتیکی تر که لم دوا ترا باس دمه کم ۲ نه لگه رجه نه دانه پیکمانت
 نه گونه و نامازی نه برق پایل امده یه بچه گه یانه ده مانتوانی نه دانشنه و
 پارچه طان تری مدنده (sawd) بخینه وه جینه دیسته عینی خویان و
 لم بهم تیکی نه دگونجانه یانه وه، لم گن تیکی تیکر آه تابلوکه اچه نه هنچه و
 نه ریشه ده رکنست به ره و زانی نه ناسیمن زیارتی حاجی قادر، باشتریش
 شاره زای وه زمی مادی و مزیری و عقایری حاجی ببینی. به لام ۳۰ سخن
 ۲ - پلان لیتوح خبر سازی به لند لیکی ده وه شیمه وه لم درست کردی
 ناد و ناتوره نه دقلای نهی باس لی کراوس لیتره به پیشنه دهی مهیه
 نه برقی و شتیکی تری کردستیه کما نجف: لم وانه یه وه ک پیپریزی به عملت
 لم خابریقهی خبر سازی ده برق پایل امده را نه وهم به لد ساز داد بلایار طانه ده
 که ده زانی لم سه نه یکی هرس تیاری بیرون باو زای زوره بمهی خلق لی ده را و
 خیز ده بیان وروزی و ده ماریا کشت ده طات. لم کاره شدا به تاسیف
 ده توانی بسانی شهود بارادی به بیزه وه ما هیئت طانی ده ک پیشگمی بی ته لی
 نه سه مده ده بخته لاه لاه و کاهه ده دام و بی وجان، نه د تدهمانه یانه بچه بچیو غم و
 نه جام و جار پست به دلاندا ده هن و با وه زیان بچه ده کری. نه کاره ی محیل
 کردی خلق به ده قدر پرق پایل امده لم سه ده می ناتوره بیکه ده که ده زور
 سه که و قوه بچه بایی لم سه مده ده هزاره روت و مده حاله‌ی لقیمه‌ی به ره لم
 ۱۰ سال پست ! لم عاست توجهی و ده هاشم مروق ده قرانی به لیده امده و

قیاس و تقدیریه عه رایه کی پوخت و نیسان شه نگیو پیک بیف: خوشیه نه و
 خلقه بی خه برهی کم تجهیز سرمهی خیخن نه بی نین له ببر مادهی
 صقمان و به نه خوی مریده طان هد خل تیپن و ترهمهی درو به راست
 بزانین. گاشنی چه نه توهریکان لهوان عروام نه له نیانه لم شخن نه بیه و
 بع ما با یه وه - قیز سما با تیه شی هد لنه تانربا. آمر سو زمان
 بیش په بیدا ده بی نه ک له سرمه شویتیه هتری تیبا بی. میشکنک نه نه پی بی
 ده تواری وه ک (داشته وی تحقیقات جناب) شوین په بخهی راست دهم طبدوزیه وه
 له نیوان هزار امامه هتله را، یاهود خه نو سر جنابیه وه با نو سره که
 ویستیتی خه یشی بگزدیه.. به لام کوا شوین په بخهی راست و دره؟
 کوا خه تی به شانقه ستفگو ۱۷۰ و ۹ شیخن نه بی نه گه توهره ییکی له رو با هری
 تعلیم سما دیاره بق زاندنی نادی حاجی دوبو له لای زو و بهی خلق کوئی
 بی گشی، و لر لای پیاف ماقول و ده لانه اردہ گان، به تایه بی، که ده زانین
 به شخن زوریان دوست حاجی بون. له زاندنی نادی حاجی سودیکی گورد
 به شخن نه بی ده گهیسته نه دیش بی باخ کردی سیر و شیره زه هراده کافی
 صلبی سقی حاجی دوبو له دزی خیخن، که ته ده نسخه دفعه ییغلاسی همیر شه طانی
 حاجی ماده گهیانه. به داغه وه له بقری له سه خدا کرده وهی غیر نه بی هیجانات
 بی خریشته، چه نه بی پرسیاریشی له و کسانه گردی که لیبان ده وه شیوه وه
 ده نگد باستینه نه سرمه میان لایت له «چم نه بیستو» به لاره پیغم
 ده را میکم ده رنه گرت و نه وه. له طالی ده هادا که باس و خوسی کوئینه دیشه
 ناده وه همه دولتی بایی دار و ببرد ده کری نه که سرققی گیان له ببری زمان

لر اعی دهست و قایح ساعدم، چونکه رخدا وله دگلیز دسته و دله هی
 سیمای بی دنگ، دهی خود لردهش بی گیانتر، وله چینه خوتوزاخی بی
 جوله. کاتی ضقی، برد ۲۰۰۸ سال، که صیبا یت خوانانی عربه ب وله (خلف
 الامر و حاد ارادیه) باسی خود بی لر خوبیات به پیش و میان بوصلق سردهش
 خویانی ده گلیزایه وه به همراه چند چون و گوت و کرده و بردہ صهیان ده گلیزایه وه
 ته ناهن ده گلر له صیبا یت که دا پیوه زنیک ده قسمی لر لیوان هاشتبه ده ره وه
 ته دیش ده کردنه ناص صیبا یت که ده و بع ادعا تقدیز ده بوه سرچاده تیلی زمان
 وه بی ریزان، به لام بناخ و سرگوزه شسته دریه سر هاتا کورده حاری به ده لمن
 ته بی ج تفصیل شنیده بده سمه ده نادا هرر لر گفت و لو تا ده لمانه عد و پوشان
 و خوارک ده مو شنیده. ته بی له حالتیک سرگوزه شنی کورده ماری تفصیل ده
 ده گلیزه وه ته دیش له حالی «لاده»، ته ماده شنیده «هدیران»، یا خود استر
 ته ده بی بلیت پر رهات که کوفته قلبی «خو لکلوزه» وه به خوی و گلیزک له
 ده نگ و ره نگ د سرد صه ما یهه پیمان ده گات. ته علیه نهم دیارده بیش بیلا
 شه وه شنیدک تا شلایه هلام سیره جیلی دوای نه، طاتیک باسی نهم لاینه
 ده کری که خردکی مقارنه بین له بیانی (شاعر) و (شایر) دا. با که خوشن،
 سره رای خفتشم بجهه دیسته، له پیشیش بدلاره تا بلایی گردنیش بو پیک
 هینانی نیگابیکی گشت و درست بدریمه برایه سر تیکرا، تابلو، کوهدلایه نیان. مرؤخ
 سه شنبیری کورر تا نژادی بوجه (شایر) کورده صدهی نژادهه هر طریک
 (شیریم) بود و (شایر) کوردیش لر گئ واقع دواوه، له تاریخایی خسته
 ده میتیسته وه له عاست گلیزک له پرسیاره طامن سر به کوهدلایی ده ده ب ده فولکلور
 و گلیزک له باری مارس و معنوں کورده داریم وه: نه و (ساده و زل) کوهدلایی
 پیش پیشی لیسته بپیش ده مان ناکریته ده تا بلکلی مخصوص شگرده ته ده

تازه باس که نه زانزی ص به چاک و در قمی نه بینتیه دل و فشکی رفخنیزی
کورده و دیاردهی کواد لایریت رویا میتفقی و دیا هر جوزیکی ، له خوده
وبت سه ب دهک بلقی سر تاد پیمایندهو ، که سه به که نه زانزی کواد لایریت
و میزد ده بنه مهند دهیا ، نه دبه ره که ب ره و رون بونه و ده بنت ، ده بنه
پیکله دسته (صفه).

کورتری گوته شده بی له بازی تراهم طافی خیز نهی دزی صاحب قادر هیجان
پی نه گه بیشوه ، نه لهر لای که بیش باشد خواسته هربی من نرم بیشوه . تا
بلتی هر صنوف که سیک دویم شنیکه رم مروده پی بگیری.

۴ - له حاله تاییدی دنایه تی دنایه تی شوانی شنی نهی و صاحب قادر داده
چه نه دنایه تی دنایه تی شنی نهی به ده سق که عساکر لروانه بیو
پهیا میکی به کبار گزگزی ده و گرین د لایه بیکی زور سنج رائیش لروانی
صاحب قادریس پی مدن که بینه ده : ناخو هم دنایه تی جی و هایان تیدای
بینیه شایسته دزی صاحب لای ده لایت پیری که رایگر کم علو حمالیه ؟
به شیوه بیکی ناشکراتر ، ناخو شنی نهی به دنایه تی اخباریم بیکی
کوریا به تی حاجی قادر ده خاتمه به ر گویی میری ؟ نه لهر شنیکی دامان
لر دنایه تی و ده و گرتبا دسته و خدا بیکی نه دهی ده کرد که صاحب قادر
به لرس خرد بی تو رلیا ده سی کرد و به ده باقی کوریا به تی ، نه دست ده بیو
ده مو نو سه ریلک در فشنیزی که به بازی صاحبی و بنویسی آنهم داسقیه زلم
دهک چای تماریکه شو له بیش خوشی دانی و مشفق ندرست له به ر شرق
نه داد بفات . به نیزه بت خودی خوده ده بیو ته قله به ده مو قرمانی خاتمه
کی بدده و سرمه و بنیان بکیم و ده نوکره ده تی هه کیم . بیلام لیره دا لیس

بـ هـ مـ چـوـ : مـ نـ وـ خـ سـ اـ رـ تـ قـ هـ نـ دـ بـ بـ وـ کـ مـ رـ وـ الـ مـ قـ هـ کـ بـ
 رـ اـ دـ مـ گـ هـ بـ یـ هـ ، بـ چـونـهـ نـهـ گـهـ رـ خـ بـ بـ رـیـکـیـ نـهـ دـ توـ هـ بـ اـ لـ رـیـ دـ زـایـهـ قـ
 نـیـرـانـ شـیـخـ نـهـ بـ حـاجـیـ قـارـهـ وـدـ بـیـمـاـتـ کـوـرـدـایـتـ صـاحـبـ قـادـرـانـ
 بـوـ بـیـاتـ لـهـ بـیـکـمـ وـشـهـ نـوـسـیـفـهـ وـهـ نـهـ دـ خـبـرـمـ بـوـ دـ بـوـ بـهـ رـیـ
 سـیـانـ دـهـ دـ نـهـ لـهـ دـوـ دـوـ فـاـتـهـ دـ وـ بـهـ خـورـعـتـ بـهـ هـهـ مـحـالـ بـعـضـ خـبـرـیـ نـهـ دـ توـ
 بـهـ کـرـیـ نـهـ لـهـ شـیـشـرـهـ ، دـهـ شـنـامـ نـهـ بـهـ گـهـ کـ دـهـ مـاـتـ وـ نـهـ وـجـوـشـیـ هـرـیـ ، بـلـامـ
 نـهـ گـهـ رـ چـیـعـ خـ بـهـ بـرـیـکـ وـ سـرـ وـ سـوـ رـاغـیـکـ قـهـ دـوـ شـمـانـهـ کـامـاـ شـیـخـ
 نـهـ بـیـ بـهـ کـیـیـهـ گـهـ شـیـقـبـاـ نـهـ دـسـاشـ بـهـ نـیـمـیـتـ بـوـ دـ نـهـ بـوـ لـیـاـیـ کـوـرـدـایـتـیـ
 لـلـاـ صـاحـبـ قـادـرـ سـعـدـیـیـ بـاـشـانـ لـیـ وـهـ دـهـ گـرـنـ ھـرـبـهـ نـهـ لـوـ قـانـهـ دـاـ
 بـعـ تـوـهـمـ (ـکـوـرـدـایـتـ) شـیـ بـهـ بـیـداـ نـهـ بـوـ بـاـ چـونـهـ لـمـ صـالـهـ دـاـ بـوـعـانـ
 دـهـ دـهـ دـهـ گـهـ وـ سـیـلـیـکـ لـهـ سـرـ چـاـوـانـهـ کـهـ لـیـیـ چـاـوـهـ زـرـانـ دـهـ کـرـیـ بـاـیـکـیـ
 کـوـرـدـایـتـیـ نـهـ دـسـایـ حـاجـیـ قـادـمـانـ بـوـ بـلـکـیـرـیـتـ وـهـ بـاـلـهـ قـالـبـیـ دـوـشـنـایـ شـیـشـ
 بـیـ ، آـهـ دـ سـرـ چـاـوـهـ دـیـشـیـ لـهـ بـهـ لـلـهـ سـهـ لـبـیـ وـ رـاـلـهـ بـاـنـدـیـ نـهـ بـوـنـ بـهـ دـلـادـهـ
 چـهـاـ بـیـتـ نـاـلـیـ ، لـهـ سـمـشـاـ جـاـیـکـیـ تـرـ نـهـ وـقـهـ نـاـعـهـ تـهـ عـاـسـ پـیـهـ وـنـرـ دـهـ بـوـ کـهـ
 دـهـ لـیـیـ طـابـ دـوـاـیـ چـوـنـیـ بـوـ نـهـ سـتـهـ صـبـرـلـ دـهـ سـتـهـ کـرـدـوـهـ بـهـ کـوـرـدـایـتـیـ وـ خـبـاـیـ
 سـیـسـیـ . مـ نـهـ دـهـ زـانـمـ نـهـ بـوـنـ بـجـ قـهـ دـ قـهـ لـلـیـکـیـ لـهـ شـیـخـ نـهـ بـیـهـ وـهـ
 نـهـ رـکـیـ سـرـشـاـشـ مـنـ قـوـرـشـ نـاـلـاـ لـهـ بـهـ رـامـیـهـ رـ نـهـ دـکـمـانـهـ دـهـ بـیـانـوـیـ بـیـ
 بـیـخـ دـ بـهـ لـلـهـ هـذـبـاـتـیـ کـوـرـدـایـتـیـ بـغـ حـاجـیـ قـادـرـ بـخـولـقـیـنـ بـهـ لـهـ ضـوـلـقـانـیـ
 دـسـتـهـ قـیـمـهـیـ چـوـنـکـهـ لـمـ هـلـوـهـ سـتـهـ دـاـ کـرـهـ لـلـیـیـ (ـمـلـبـ)ـ گـرـنـوـهـ هـصـوـ
 خـبـرـتـیـلـیـکـ لـهـ لـهـیـزـیـ هـهـلـوـهـ سـتـهـ سـهـ لـبـیـکـهـ زـیـادـ دـهـ مـاـتـ وـ بـارـیـ سـرـشـانـیـ
 نـهـ بـوـنـیـ بـهـ عـلـمـ

هر تو سی دادا خام و ایجای توستره دههات : نهمه دوزاخ به لام لرگل
 نهمه شد ام که له شیخ نه به وه چند شتیکهات پی که بینها دزی صاحبی ،
 نه سا به هفتم نه بونی تو همی کوردا یه تی لرد شتنه دا ، تار ما یخ
 و ده می نه ده منده به هانه شی نه ده ما که مام نه سلطنتیک پی و بلکه ادیع
 خایده ! قمه کانی شیخ نه بیان پی نه گه بینت .. نه گه ، بیان گه بینها علقم
 ده بیو چه نه یخباریه بیان تیکله یه دزی کوردا یه تی حاجی لای ده لایت میری
 عوسانی ! ۱۱. که نهمه ده لیکه لرده شی با خبریه من رضوم وه نه و ته زه
 قمه به هانه بی بیه برا ورده نه سلطنتی که نه ده هنیخ ، چونه بی گوونات
 نه گه ر آن ده نه در بوا بانه وه له حاجی قادر که نه و ته زه لیدانه وه
 له باره وه بکله ، به رذی ده گه بینه نه و قمه ناعده که حاجی پاش روشنی
 له کوئی ده سق کرده به کوردا یه تی . رسالتی فری تو زه ره وه بتو که
 ته زه لیدانه دانه طاری سر پیشی نیه ، به همی پله کردن و سر چلیش
 نیه ، تا صرفت ده نهایت بپه رهگ و بینی میزد قول بینه ده بی میزد و
 هرستی ضوی ، ده ک ناد ، له ناد نه و رهگ و بینه دا بگیری و پیمانه بچیته
 خواری .. ده بیت ارعاست میزد نه ده بیا که خیام له عاست میل و نامه زوی
 دی خوی دا له چهارمینیهی کروهی :

اش بی ایلک من خواهم کرد
 خود را بدرو جام می غنی خواهم کرد
 اول س طلاق عقل و دین خواهم گفت
 پی رفته من را بزخ خواهم کرد

همینه همیه دهست له می میزد کرد ریبا زیمی نزی همیه ، به لام له و زند
 همان خو ته خان کردن و بیلان له بیه خو بردن وه پی ویمه --

ل و ا نه يه خوئىن به ده نگىنى نرم لە بەر خۆي و ده پرسىارىم لى بىلە و بىك
 توڭ كەھىچت بىدەستە حەنىيە لە تەڭھە و تۈچۈنە ئەنلىخىن نەبى دىزى صامى
قادىر، نىتىر بىچى دا بە درېشى ضىكە داشمەلە لە دەوزى بىچىدا لەرى
 دە غۇللىي، بىلە بىرى دە سەست دە دەرقىيەن دەم دەقىصىلە لە نام چىڭىنخى
 نە بىرى دەن زاۋىي خەبىرى دەكىس نېمىسرا داداچ سودىلىي ھەرىءە و لە كۈپۈءە
 نامىزىرەنگارىتىها بىر دەتىن كەلىتىن ئەم دەمەن مانزۇ بېزىرە جاوازىتىنا و
 سەر ئەستور بۇزە دە ئەنخەن دەچاپ بە فەسار بىر دەمان بۇ بىر كاتە دە
 لە دەراسى پرسىارى دەھا دە ضەنە گرانە دا دەتىن شەنگەر مەنەن ئاكىۋۇز ئارىقى
 شەنگەنلىكى مادىس بەر دەست دە بەر دەست بىي، بايى خەلەتىك مەنم لەخادە رىنگىزە
 دىيەك توپز ئاپارى دە بەر داشى ئەتكۈلىيە دە مرەن ناكەۋىتە نام ھاسىرو كەولتۇرە
 چىشى ئاشىرىيە تائىشكەرلەن سىبع خەبىر دە سەر دېلىي گۇرە ئەن شىخىن نەبى پەيدا
 نامىن، بە تەماشى نىمىن لەھىچى لايىھەر دەپىدا بىي دەم دە ئەتكەن تائىشكەر ئەن دەمەن
 سەن ئەم دەتىن تا لەھە تۆه سەتىكى دەست بەھىچى رانە كەيشقەن دە، ياخۇد بە^ن
 اصطلاھىتىكى تىرى كۈرەدانە ئەسرەر صامى خەلىيە دە دەامت بىمۇھە دە ئەگىندا
 رېچى ئىرەھىتى رەقىزەك لەر ئۆزىزان دەھىتىكى لە جەپمان دە مرۆغىتىكى لە
 سەرقەشان خەبىر دېلىك توھىر تۈچۈنە ئەنلىخىن بىت ئەلگەرەن ياخۇد ئەڭمەر
 سەتىمەش بە سەر ھېغىن چىسى دوا خۇمان خەبىر دە كەيان بىت ئەلگا، ئەرساشى مەنەن
 مادىس، لە بەر كېشى دە ئەن زاۋىي ئەم ئەتكۈلىيە دەھىتىكى، پېرى ئەلە - و كەولتى
 دەمەن لە دەر دە دە كەدا بىي مانزۇ بۇن دەنەر كېشان دەنزانى دە لالەق
 ئاستە قىيىن ئەم خەبەرە چىيە دەجع لەدەن ئىلىي بارى شەضىمەت دە ئەفدىت

و بیو و باوه زی حاجی رون ده طاشه و و بورده کام چمن و خیوه و

بهرند و صوپنی ده با د چ "ھوئیه" ییلی بی ده دا... نه دا مدریا ه بس بردا
تیپه زین د لی به سه هوچ چو نیشت کورت ده بیته وه یا خود نه و یکتیمه الله
له هم یا خارج ناصیت چونکه توچ له پیشنه وه نه و گزد گریته بزر نا ماده کراده
له ریت نه م لیدانه و آنده تیپه طانه وه، هر هیشه ده دوی چاوت بور
با به ته کبد و دهن که گزد گریته کرس لی به طار بیتني... به لی من نامه دی له به دیشکی
یکتیمه الله کی ده هادا! وه را دت بعد مده و (به تیلکه هری پرده وه) نویسینه که می
خوم بختم به نیگای ره خنه ته وه بوچ بسند کردن دیشک سوک بوئی :
من ده دری نویسینه کم (له دستی به ناله وه) هه ته نگینه لم تای نه راز وقی
ره خنه دی رفیعه بیری و زاست و زیارتی نویسی دا.

چارمان ناجاره، نهی خوینه ری گورد، بوچ رون گریمه وهی مادر دی تاریکان
بست به بستی (ازمانه د سکان) د نه د مادر وه ناوکیل بکرینه وه و پی به پی له و
نا عکین کردنه دا ف قولت بینه وه به لکو له ته غایصه لی دانه وهی و در د خوچ ته وه
سبوانین له خوچان بگهین د ده ماری به سترانه وهی بیستاکه مان به مادر د قهانه د
له ژیبر ته بحق ته نه ده و ته بحق ده را توشی د له ناد چون و سرگوم بوئن و نه لفیتن
و د اپوشین و یاسانی کم دندان دیگیشین بوچ به دیشکی زانین د هست. تز
نه گر له خوچ د میللله که دت د نیش عاهه که دت د بیستاکه د مادر د و که دت چمبه هم
دو ار قزوکه دت به سرکه نه چوبیت، لرسه ته و دل نویز د روزه، بور قوزیف
و (خاک د گات) دت به نرقگی خانه نه بخت ته بخت بدیت و ده لی ده مشینه وه
و نه قده له لانی له باریم کتر بحیت د بچیته ناو رایله و تاند د پویه وه تا
تیمان ده گهیت د ده که فقوکی هر زم کراد ده یان کهیت به بـ شیلی بمحی له
سه قاده است. به ماستی د بـ هوش شاری د موباله عده مردش، که توییت،

هر سی ناست و ته حاو به بُونی خوی نات آت نه لهر نه کلمه نه زانی بع جهوره هنزاویک
 د منالا نایک نات و گیان د لمن و ههوش و هسته د نه سی گوزاندوه. مرؤوفی
 له خوی نه گه یستو و له میتو و به سه ههو رهگ له بیللهت و مرفته نی خوی دانگوتی
 و به یوه ندیک پیشانه وده نایک که لمه دهی بزنده می تیغی روزگار خوی
 راگرمی.. مرؤوفی بن رهگی په یوه ندیک به رابر دقوی دیرینه می سیللهم ته که می وره ده بسته
 میواخ ده خفت د ساعت، صدر تیمان را خویی و دهک میزانی نویتل نشیمه که می
 چوں ده هات.. نه خنیکی تریش تینی بعد بینی پیشی نژاده که ش لر خوی
 داده مائی دوک جمل و به رگی خوارزایی وده بع هستگیشی ناتا به عهیب و
 که خایه تی، گوهر بیشی ته د په نده خوی له قناعی گیر ده کا که ده لکی ۱۱ نیزه تا
 ریزه ۱۲. خوی نه ناییک که د تویی مرؤوفه که ده کا به د کوزمی پولیتیکی که ده و بسته
 کیزه و دیره و کوره بون در کورد نه بُون نیه، صود ادازیشان همه نه و نه ده
 کامپی کوزمی پولیتیک له رئی خلیه نه بیکه و رهگ خوی به (بیللهت و نیشتمان) و
 پکریوه که بچی مرؤوفی له خوی به سه ههو چوی د خوی ناس رهگ په یوه ندیک
 له بنه ره ته وه پکرایه.. روکه که په یوه نه بُون تا پچریت. ده مرکیشانی مرؤوفی
 ده ها له بینی و بینی میزقی سیللهم ته که میانی نه و نده نیسانه دوک نه ده بیه
 متی بی بینی و بینی له ماست نه عهیسی ده مرکیشیت. همه بُونیه یشه نه و که سانه می
 خویان ده لکیشین به بیرون با ده تریکی بوراواز له بیرون با و ری لقادوس) راست قصیه
 صینده به نیسانی ده توانن لر هم توه سی دزی بُون لقادوس) سیللهم ته که بیان بوه سعن
 ر شناسیشین به ده هسلوه سنه وه بگدن. عه دان که سانه رهگ په یوه ندیان به باو
 و باییه و بایه لبایپر په یوه تاکو هر سیت به گیشی د نیازار که ده
 لر لکوه مقانه دا که په یوه ندیان به رابر ده وه نیه، یاخود په یوه ندیت به
 رابر ده وه هر لر ده بریته وه، ره لکه نه د که سانه له و هر لکوه مقانه دا هر سیت

به حسنه و هش بکن تو رو و ده که پیشانه و ده لایدیل
 نهاد بیرون با عده زهیان که پیکی لرسه پیومندی به رابر دوه و ده نه که و توه . زعای
 هاتی نه دله سانه نه همه لجه سخا / امه هادا / حصار ده طات و ده لیت : هقی
 خلقینه تماثکن چهند سانه فق رزینه و ده لر و زینه شناسی کردیغه به
 رابر دهی رقت ده جال .. تماثکن نه ده کوردو کورستانه ، ده بایه در
 تورک د تورکستانه دکوره ب دکوره سمانه ، که لیهیان کردیجین به بوت و
 ده لک توضیح عزاییل فسبویانه نه ستوانه و ده چهند درگون و شل و شه که
 بتو ، که نه ستوی هوش دارن چهند نه کیمی پیش خوشان لر خیان ده
 ختنه و ده . بیه گویان صاحبی خارجی شیت د شیرای کوردمان د همه کردی و به
 همه زه شری میزد له میلهه تی کوردو ، نیک ل کوردا یه تی ده رضوی یه ندین کوردوی
 سردهص فقی ده لک نیک بدر بزنه ههست و نه ستمی و ده تا جلدی شرم و
 شکوی نه ده سمان ده پیوی ده رهیانا و د بیه یخیهیار زیته می لر فرانی
 هم سمانه د بورکانی غذه بی ته قانه د ترده د نزدی لرخانی به ده نگ لکینه ده :

نه لک کوردوی خسی بابی نه زانی

حقی داکل صره باطب زانی

به لک لرم به بیه با پیزدیک و شیع سوک به طار هاتی ، که خدم هدرگیز له به کار
 هیتنا میان دل مثالم نامیم ، بوق لک ده نه ده
 ل کوردا یه تی ده رهیونه . صاحبی ریویرتی هدر بابای و ل کوردمان ده کروی و
 د بیه ده دله پاریزی هدی ده چیتی ناو پیتی نه ده میلهه تی که بخی نوی
 نیک داده کوئی دواز لر نثار و میزانه زدی ریخت ده لک نه دهی که مرؤزه ده لر موزا

ل هموار کو درستاخن هر ل نه مشتمی و همیا له نام و رانی نه خواردمی و همیا فرصلی به
 داب و ده ستو رونه ریعی نه گرتیست ، به حاتیکدا کو درستاخن سر صابس همیو رو ل
 و خلق دقر و نیز یکیستی ، به گل دیوه زمی میز تویی چه زین هزار ساله
 خواردمی د گوززادی د قیمه کران چنهه د باز بیه و به قدر ده بیانی خوییست
 رزاومی له رایندوردا ، له دیش زیاست ، چاده نوشی خوین رزانی دوازده زمی
 سامناکی صدقی ده یات ، هابی قادر نه می دیوه دله گریشته دله
 نه بخایه کرس تو قیوه و دزی و مساده نه ک له بیه هانزی خوی اکه له همی
 صیافتی خاتدار تازابو ، نه ک له بیه خاترس ده چه و نه می خوی
 نه ده ک (ابوالعلام (المعری) به زمانی صاف

هذا اصحابه ایل علی وعا حبیت علی احمد

ده کرد به درخش سره کنیله قبه بری رودمهی مردی .. حاجی قرم پیغمبر امیر
 بیکیورانه که د خوی پاناه نه ک بز خاترس باب حاضر امامه د بز خاترس یکم و بز
 خاترس ده چه دندوهی یکم بوا که دا که مه راهنمی د بی ده مارس و بی همی
 قه و عایت لدو ساد دوازده زد ا ده کردین به مه زمی بجه میوان د بستای
 بجه ببرخیت د تادی بجه خوی لهر پادی بجه سفورد ده خودیت د ده براخیت ده
 سوزده سنه لهد ک سازد بجه له ده پهلوان له (نقوق د گوت) ی قه و مایه تی به بره
 بقوی ناده سینی له نجیری د طاکوت .. سوزدهی رودمهی ره شی خویان و
 آنکه لا ریان لی بیه به وده دا اکه په مهی میزه ری کوئی و نوی لر عنده تی بجه ده لایقی
 کردید به تمعذی عدیدایه تی میلدترست بجه ده سلاط ، ته معذله سکنی چه خوده د سلطان زمی
 بجه بینه له وین مینکار کردی نژاد د ده مارس قه و مایه تی .. صدر هماران

نه دانی ده رهگ دانانوتن هما یا ده ره نهی ده گلیش ایمان له دوازده زد

چیز بسر دینت ...

نهشیت (ئئە کوردىن، نەتەوەی کوردىن) بىلۇر ئىزد بە (ئىئە ئۆرلىك
 نەتەوەی گورگىن) دە يال درېشى (معارض كوردىستان) بېئەنە گەلاتىرى
 (معارض قىلىاسان...) دەك بە جادى سخۇمان دەيمان دە گۈرىنى سخۇمان
 سەھات، نەم گەلاتىر بە سخۇم كرونة و كوردا يەقى سۈلەك كونە دە رىگىز نابىئە
 ياكانە لاي بىقانە.. ناوه شىرى دەزەرەي (كورد) دەك كوللىقى تامۇن
 لەو گەلاتىر بە سقۇرىچە دە كوردا يەقى هەر رىچە دىيار دە داولىتى دەبىتە
 توھىرى بىت چۈنە دەرە دەپەتە، كە خۇرى تۈرسى قۇرمۇر لە نە دلا دە كەمى
 دەپەتە دە بە كەلىك تاڭوكت . قە دەشۇرە كەمى عىزىزەت تەرىجىح بە بىنە
 مەرتەق لە لەسەن دەپەن رېزىچى سەغۇن سەمەيدە دەيگۈن : نەم مەکومەت (دە)
 كوردى گۈرى گۈركەن) بىارى كە حەق پەچە دە دەن .. بەتائى دە بېتە بىاوه كە
 لە نەھىن نەھەت بىلە، سقۇنە ئەنەندا كەدىن سەردى نىھە چىزىنە صەۋەمىت
 دەھەنما سېھىم دە .. كوردا يەقىش بىدەت دلى خۇكى پەپە دەپەتە لە كوردا يەقى
 دەرچۈن دەپەتە بىرەتىقى لە دەردى سەرى لە كورد بۇن). هە ياللىقى خاۋى بە دلى
 سقۇنى دەھەتىادە لە خەپەتىقى نەم تەشىرى كېشىادە .. دەنلى ۵ سان
 لە بىرە دەپەتىن (ئەن) تورىنى شاخ) بىرە كوردى كوردىستانى توركىدا
 ھەمان سىبابى خېتىخى سەعىدە دەرخان پاش بىز دەپەتە كەنەت لە دەلتۈر كە
 تەخادىيانە) دەگەرتىت كە بە ئاشىغا روقىقى كوردىت بلەن . مىلىئە دە نادىئى
 لە كوردا يەقى دەرچۈن بېئە عەپپەلى سەلىفەدار دەپەتە بىرە بادەرەي خەن
 لە مەپەتە كە ئاسانە دە نزىكەت كەنەدە لە قەنادەتى سەھىزىرى كورد دەرچۈن كە
 نەمەلىش كەنەت دەپەتە ئەنەن دە ئەدەرە ئەزىز بەللەم كە دەتە يال پېتى خەن
 دە خەطاخىم .. نە خەپەتە ئەم تەتىغە بىزندە تەرىپەتە دە كەلەن بە ئەن
 دەر ئالىشى دە قەقۇ دەمەتە ئەنەن بېتە بىتە مە دەك كە ئەنلىك گۈنى :

راسته صیقلییه تبعنی زمانی نام

ششم و قرون زاده نامی گله گیرو قیمه پی ده برق
 من به نیعه کولکه ای نه بخان طعنی (له کور رایه تی ده برقون) زمانی نه که ده برقونه
 خوش پایه استعفی دنده در گلبرگانه لجه ایه شن خاصه تفاصیله لجه ده برقونه
 ده ده خود مایه تی ده برقونه ده به ته مایه خو بار استعفی ده برقونه گلبرگانه بگاهه
 شن خاصه تفاصیله لجه ده برقونه ده (ماگره سوره لجه ده برقونه) هر کجا
 ده که در دشمنی با همراه نه کمی (هیزمه در سلامه تی) له ژیر سیمہ دیان پشتی
 همانه و هر لیتی تا پیش بلیغ : به رگه نویت لی مرباره ای نه بی ره نگل
 لجه بینیست بچ چاویکی لی به سه همراه بردوس ده هیچ تازه ایخ دز عمار
 نه کردوسی . که پیشتر کور دانست له برد بوج قویت دسته گله برقونه بیلت له پیش
 بچ همان قویت ده ترکه رهت له پیش ده عصیتی و دوای بیفت دارمین
 ده قه بیلت ده برقونت . نه دلایله نه می به لجه کله (کور) نه قبول
 اها به (لجه کور) بیلت هم قبول ناما . نه نه شنی له پیش بیتی راسته د
 درست دشنه راهه تفاصیله بایه تی و بده که ده خوبیانه میللهم تانه ده قبولت بگاهه
 لجه ده کور رایه ده مرتفعه تیه ده هم گیز ناشی ده شنی بایه تی ده ناد
 ده شنی خوبیانه تفاصیله بیگانه ده صلی خو گردن بنی و به برات قبول ها .
 بیکدیک رازیت بچ برای خوبیانه شنی ده بچ پیشتر رازی شنی به بیایه می
 لجه ده شر و هفت . تقدیم ده شر و هفت ده ره خز بکریت ، به خوبیانه نه ده و
 رضی بخوبی داده برشیت بچ نادیمی . که س به خلیکت ناگزی ، چونم دیار
 علیکت ناگزیت . تقدیم به بچ چاویکی خوبیانه ده سری فقوت ده که هست
 بیگانه ده نه ده نه ده سریت ده زانی ، له ماقیشما هم نه ده دیت .

بامکم نه همه به تختی داده لی :

که سه قه دری لر لای خنمان نه یستن

لر لای بیچانه ته دری چم ده میتی

خفت و کوزد بچ نرفتی داره نیست بی (خان) میللر تکی ترسنی لهد رنه و
نرفه به خان ره داده بینی. هیئت لهدیه نه بوره ده باره ده عس خن باقی
که سه می کفر رتکی بیو ده بز و بینی د ناچارت و بی دو سه لانیت بیو ده فاته عوزر
ر به خانه د خواهر ری، نه بوره ده فاره لام بیچانه پهیده ا نایی و به مخلوق قید
خانی بی پیچ و پی ماد فرزرو به خانه د بجه نزخ و بی شه رفته سه بده ده ۵۰۰
مایی نه ده شه صورت ده گری، د مادر خنایی ته د خونین دشانی میشی تیبا
په خه به، نایی بیو ده پاله د سرخانه نه نایی بجه نزخ د بجه صورت ۵۰۰
برهه د بیچاره بیع د سرخه به همه مرمت.

ما دیته بهر چادی (تصدر) مرو، حاجی نهم بیکمان خانی ده جو به
دل د ده مدندا تی بیزی بی کمانی که دمک عصیه د شکانه خوده ده رسیوا گردی
گورهی بی غیره تی کو مردیه تی، نه میالانه شنی نه کردن شتی هولک شه دانی
ده زندگه کرده لر دانی که گونوی، خورق د سرکرش و به صوّنامه خونه و
بزدا به حق گردیست ^{تیکرا}یات بیتی قری (نه و بی تر) یان نه خست کرده
لرم د زمان د ها می حاجی دا بچ لر میدانی شکانه ده دهی ده لکه لکه ده ده
۲ لر ده میانه دی تر بی که گوزه دی نه کی بیدا کردن، من د تیش لرم ده زن خوار
له کردن و چونه بیش دهی میللر تاندا هتا قول بینه و ده کو مردیه تیکان، له
سخناده اپله نه حاجی تیکه بیشترین د نایونه ^{حکایت} نه دمان ده لکه لکه نه ده و ده.
شده بیتی بیش نه توییه دهیه و دی، نه لکه ر بیزی بلوی، ده (باکنیکیا)

باخته‌لای / شن خاتمه و دو بخواهه ده تا راهه‌ی (تعامل) لرگه‌ی تدا کرد.

سره‌تالله و سیره‌رامان به‌ده دامم لم دو شنایه تیکه که هم حاجی و شیخ نه بش
هر عان نیازی تیکه زان له ده عار و ره‌گی عه د روغه‌غاره‌ی کوئی و نه د قوئانی
زیانی حاجی پیشی ده کات او وک ناو که له ره‌گ و ده عار حبیه‌لک در لک
در و هفت ده گه‌ری د خوارکی بع ده بات د لرگه‌لیکی دا تیکه‌ل ده بات.

پیشی دهست به مردار بتوین لم دهدچی قه د توایخ د توهمه‌یک همی که شیخ
نه ب له حاجی گر تیک چونه شیخان لرود پی نه گه‌شتوه، سیره‌نه ده یه جاییکی تریشی
دهست مالی ده بیشه‌ره له هر دلی ده لاله‌ت ده و مگرتن لم د شیرانی آه حاجی قادر
دزی شیخی نه ب دای نایها، چونه نه دایشی قاتی (له سر خوکردنده) بیان
نه تاکو لر ده ده نه بگهین حاجی قادر بع صوره تدھمی‌یکی له خوار نه کانه‌زده و
دیمان (ابن سینا) توهمی کا خربون خوی به درق ده خسته، به ده خوده خوده
له لشیکی ده بیشی قومان ترکه‌ی سحر و شیخی به درق ده خاتمه و ده
به راه ده حاجی قادر له هیچ گوته‌یکی دا له سر خوی ناکاتمه و د توایخان
به درق ناها ته ده، به پیچ وانه ده مو قه‌خان توهمی بجه به مرده د کیمانه‌تن
که نه د پری ریسا گردنی ده بس بوجه، هر ده لیکی حاجی خوی و شیخی نه ب
له باریکی ده ده ناشد او رخبوون دا دیوه بچ پیوستی به ده نه بتری بایه خنک
به قه طاع شیخ بد ری و نه رکی ره د کردنده دهی هنک بگیری، له دروده که ده
ملای ها جیمه و ده قلاته له خویانه و ده د کراونه و ده . نف سیره‌ی حاجی
که سلیمان: نه دی گوشه:

شیخ ده لی باری ریا شامم صده د ناکا مه گه
لیوی (کاروچ) بی گوتم خوشیه (بارک الله) که نه بی

بەند بئ پەروا بە وشى صرىچ د بە تەورىن كەزايىنى شىخ رادەگەمىيلىنى
د يەك بىلىم تەلەم مەقامەسى قەل سانەنگىرى ھەر دەلىنى دوپاڭ ئانى (كەزايىقى)
بۇ شىخ ھەك وەپاڭ ئانى كەزايىقى بۇ (كەز) بىز دايدى بلاس ھابىيە وە
تەنانەت كە لەنۋان ئەخاندا شاخە كەي (ھارقۇخ) ئى كەرۈۋە بە ھاولىشى
(بارى مەيا) ھەنچە لەبەر ئەرىيە كە نادى شاخە كە بە (كە) دەست بىچە دەھا
د ھاشى خواردىنى كەرە، نەڭەر ئەمىدە سەبەست نە با نادى شاخە كە شۇرۇنى
دەھىتىنا كە بەن ئەشى پى لەنگ نەبى وەك (بېتىقىن، نەلۇرنە، قەنەنەلە
ھەلگۈردى) د چەنەپىن كېتىۋى تەرىشى.

پۇضەتى گۇتنە لە دەلاالەتى ھەلەتە ئامى ھاجى رەزى شىخ نەبى و نەبوئى
قىچىغى توڭىرە تەراجىلىنى شىخ نېجى دەزى ھاجى لەبەر دەستىاندا ئەنە وەيە كەوا
بە دااضە وە سەرچاودە بىلىمى مۇھىتمەلى لەتىلۇلىقىنە دە داتا ئى وەرگەتن بۇ
ماشىرى كەردىن بارى مادى و گىلماى دەزفى د كۆمەلائىقى ھاجى و ئەشكەن د
بىزىلگىلىنى كە ھېچ دەنلىپىلى ئېيدا نەبى . سەھادە كەش شىتىلى لەدەكى د كەم
بايرخ نىيە كە پەرەشى دىشى بۇنى قەل نەڭرىن ، وەك گۇنچ قۇناغىلىنى
نادەندە ئەنچى ئەنچى ھاجى بەد سەرچاودە سەشقەرە دە كەل ئەنۋدا نادى دېت
، دەھەتىش لە (شىعە ھەرچەن) ھاجى دەنگ دە راتە وە نەنەت ھەر ئەدەن زە
و بەسى : دە تواضىم ران بەدە دايتىخ كە دەزايىنى ھاجى لەگەل شەھىزەمى
شىخ سەعلم ھەلەتىن بەھەقى ئەم دەشىتايدىتىھە سەفتە دەخارىمەرەمى فەقوان
ھاجى د شىخ نەبى ھەتىن بەھەقىز دېنخى بۇرە لە دەن دەرەرەقىنى ھاجى قادىدا
تەجىبەبى شەضى ھاجى لەلەتىمە دە، كەرە ئەنچە داڭانە ھاۋىلىلى لەلەتىلىنى عەرە دە
بۇن بەد (ئەستىق و قاوت) دە كە بلەتىمى دەشىتايدىتى دەنپايارى ئەنناھى

دار المعرفة للطبع (والعراد ندار بذكر ديومنت

دار المعرفة - العبا -

لقيين موصنها دانشري سابع

معلمون عواد من ص ٥٨٥ - ١١٥

محلية المجمع العلمي للهجرة - ١٩٢٥

هاجى عارف دواعى عوف
بئر الله سمه بئر به كنى له شفاف
لده روى وله بستانه دهاته سر

١- رسوم دار المعرفة

٢- رسالة ابن حبيب

٣- تاريخ بغداد

٤- المختصر في أضداد السترات

٥- معجم الرثوي في الفتاواه منه ابره

٦- المنتظر لابن الجوزي

٧- سعيم السادس

٨- المشترك وصفها المختصر صفقاً

٩- تحفة انتصار حى عزاب الأنصار

١٠- معاجل الراية - اخلاقها سـ اكتـ دـ الـ نـ اـ مـ اـ

١١- رائق الزمان

١٢- كتاب المختار

١٣- تاريخ ملوك بنداد دانشري